

Tengernek Csillaga

2011. máj.–jún.
XVI/3. szám

Mária korszakának lapja

Ára: 290,- Ft

Kígyós – olajat könnyező korpusz

Katolikus Egyházunk ma is megkívánja tőlünk, hogy a szentmise ordináriumát, a válaszokat, valamint az alapvető imádságokat az Egyház anyanyelvén, latinul is ismerjük és imádkozzuk. Ennek jegyében a Tengernek Csillagában 2010. szeptembertől új sorozatot indítottunk, melyben ismertetjük az alapvető imádságainkat és azok latin szövegét. Most a Szent Mihály ima kerül sorra.

Sancte Michaël Archángle,
defēnde nos in prælio,
contra nequítiam et insídias diaboli
esto præsidium:
Imperet illi Deus,
súpplices deprecámur,
tuque, Princeps milítiae cælestis,
sátanam aliósque spíritus malignos,
qui ad perditionem animárum
pervagántur in mundo,
divína virtút
in inférnum detrúde.
Amen.

(XIII. Leó pápa)

Szent Mihály arkangyal,
védelmezz minket harcainkban,
a Sátán gonoszsága és cselvetése ellen
légy oltalmunk.
Parancsoljon neki az Isten,
esedezve kérjük,
te pedig, az égi seregek Vezére,
a Sátánt és a többi gonosz szellemet,
kik a lelkek vesztére
körüljárnak a világon,
Isten erejével taszítsd vissza
a kárhozat helyére.
Amen.

Spirituális támogatók: fr. Barsi Balázs OFM., Gyulai Oszkár,
P. Jáki Teodóz Sándor OSB., Katona István, Regőczy István és Török József.
Teológiaiag lektorálta: Bocsa József, piarista

Tartalomjegyzék

Az angyali üdvözlés (Üdvözlégy)	1
Invokáció Szent Mihály arkangyalhoz	1
Prohászka Ottokár: A szép szeretet anyja	3
Prohászka Ottokár: Mennyországnak királynéja vigadozzál, Alleluja!	5
Mária a teremtés legszebb virága	8
A Szeretlángról	9
A hívek imádkozzanak a hivatásokért	10
Az Egyházat nem külső ellenségei üldözik leginkább, hanem tagjainak bűnei ..	11
Kötelező lesz megtanulni a hagyományos rítust a szemináriumokban?	12
XVI. Benedek pápa és a szent liturgia	14
Jézus könnyei Lázár sírjánál	17
Ábrám és Ábrahám	18
Hívd a Szentlelket	19
Boldogok, akik nem látnak, és mégis hisznek (Jn 20,29)	26
Christiane Claessens tanúságtétele a svájci Lausanne-ból	26
Mária-kegyhelyek	
Kigyós	32
Mária Korszaka	
A Szentlélek és a Máriás Papi Mozgalom	35
Ez a május	41
Rózsafüzér	
A nagy hitehagyás	43

A Szerkesztőség címe:

1539 Budapest, Postafiók 638.

Internet: www.tengernekcsillaga.hu

E-mail: info@tengernekcsillaga.hu

A lappal kapcsolatos bármilyen észrevétellel, javaslattal forduljon a lap szerkesztőségéhez!

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdájában,
www.co-print.hu

Felelős vezető: G. Diviaczky Klára

A hátsó borítón: a megfeszített Jézusról
nevezett B. Mirjam

A *Tengernek Csillaga* folyóirat megrendelhető a Stella Maris Alapítvány postafiók címén, illetve e-mailen és megvásárolható a templomokban vagy Budapest V., Ferenciek terén.

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

Kiadja a Stella Maris Alapítvány

A Stella Maris Alapítvány
bankszámlaszáma: K&H Bank
10200885-32621031-00000000
ISSN szám: 1416-8243

Invokáció Szent Mihály arkangyalhoz

XIII. Leó pápa életének van egy kevésbé vagy éppen alig ismert eseménye, amely legtöbbször még a pápa életrajzaiból is kimarad, holott a leghitelesebb források állhatnak a történetírók rendelkezésére. Ez a különleges történés a Szent Mihály arkangyalhoz szóló segítségkérés megszületése.

Török József egyháztörténész professzor atya a következőképpen ír az ima történetéről: XIII. Leó 1884. október 13-án a Vatikán egyik kápolnájában szentmisét mutatott be, amelyen közvetlen munkatársai is részt vettek. Már távozni készült, amikor hirtelen megállt az oltár lépcsője előtt. Nagyjából tíz percig úgy látták a szemtanúk, mintha a pápa önkívületbe esett volna, kővé dermedten, teljesen mozdulatlanul maradt, arcának színe hamuszürkévé változott. Miután XIII. Leó fölocsúdott ebből a sajátos állapotból, környezete rémülten kérdező tekintetere ügyet sem vetve, a szólni nem merő jelenlevőknek semmit nem mondott, hanem gyors léptekkel dolgozószobájába sietett. Ott íróasztalhoz ülve, késlekedés nélkül megfogalmazta azt a híres, Szent Mihály arkangyalhoz intézett imádságot, amelyet 1970-ig minden szentmise végén, minden pap térden állva elimádkozott, a hívek pedig buzgón bekapcsolódtak a könyörgésbe.

Amikor a pápát bizalmasai a történetekről kérdezték, mi volt dermedtségének oka, mitől rémült meg, az egyébként közlékeny pápa nagyon szűkszavúnak bizonyult, mintha még környezetét sem akarta volna nyugtalanítani az általa tapasztaltakkal. Annyit azonban elárult – és ezt a pápa titkára, Rinaldo Angeli azonnal írásban rögzítette –, hogy látomása volt: a pokol seregei az Örök Város, Róma körül gyülekeztek, hogy azt elpusztítsák. Két hang párbeszédét hallotta. Az egyik hang jóságos, szelíd volt, mint az Üdvözítőé, a másik pedig gonoszsággal telített. A szóváltást a sátánian gonosz hang kezdte: „*Képes vagyok Egyházadat elpusztítani!*” A párbeszédet a pápa hallotta, ám a folytatást még munkatársaival sem közölte részletekbe menően, csak annyit mondott, hogy a következő száz esztendő alatt a Sátán és a gonosz lelkek támadásai rendkívüli módon fölerősödnek. A titkárainak meg kellett elégedniük a pápa óhajának továbbadásával a Rítuskongregáción keresztül. A pápa ezen kívül írt egy új exorcizmust (ördögűző imádságot) is, amely a Római Rituáléba bekerült; és a Péter-utód azt kérte a világegyház püspökeitől és papjaitól, hogy ezt gyakran imádkozzák. Környezetének tanúsága szerint ebben ő maga járt elől jó példával.

A Leó pápától származó invokációnak (segítségkérésnek) alapvetően tehát két változatát kell megkülönböztetni: a *par excellence* Szent Mihály-ímt, és egy sátán elleni exorcizmust, amelynek szintén része egy hosszabb

Szent Mihály-imádság. Az előbbi Leó-féle ima kezdete *Sancte Michael Archángele*, az utóbbié *Princeps gloriosissime caeléstis militiæ*.

A rövidebb imádságot 1886-ban írta elő XIII. Leó pápa, mégpedig azon könyörgések után, amelyeket a Szent Rítuskongregáció 1884 január 6-i határozata (*Acta Sanctae Sedis* 16 [1883/84] 239—240) szerint minden ének nélküli mise (*missa sine cantu*) végén, térden állva kellett elmondani. Ezek a következők voltak: három *Ave María*, egy *Salve Regina* az *Ora pro nobis* verzikulussal, majd a *Deus refugium nostrum et virtus* kezdetű imádság. Ezekhez járult tehát 1886-ban a rövidebb Szent Mihály-ima, amelyet 1904-től kezdve X. Pius pápa engedélye alapján a *Cor Iesu sacratissimum miserere nobis* verzikulus hármassal elmondása zárt le.

Az invokációban szereplő *nequitiam et insidias* szavakkal a Szentatya egészen pontosan azt kéri Szent Mihály arkangyaltól, hogy *a sátánnak a gonoszsága és cselvetései ellen* legyen a mi oltalmunk. Angyali segítségre tehát szükségünk van már a kísértést megelőzően is. Ezért azt kell kérnünk a mennyei sereg fejedelmétől, hogy még mielőtt a sátán lecsapna reánk, még mielőtt kísértésbe esnénk, már annak a szándékától is védelmezzon minket, ami gonoszság, és vigyázzon reánk már akkor, amikor a Hazugság Atyja kelepcét vetni készül a mi vesztünkre.

E hagyományosan Leó-imáknak nevezett könyörgések mondását XIII. Leó az Egyházat, a pápaságot és a pápai államot ért támadások miatt rendelte el, mintegy paraliturgikus gyakorlatként, a szentmisén kívül. Innen érthető, hogy a szövegük miért változhatott ilyen gyorsan és miért nem került be a hivatalos liturgikus könyvekbe (elsősorban a misszáléba). A Szent Mihály-imádságnak további problémája, hogy szövegét a Szentszék 1886-ban nem nyilvános úton, hanem valószínűleg csak a püspökökhöz intézett levélben tette közzé. Ennek tartalmát egy ír egyházi folyóiratból lehet megismerni (*The Irish ecclesiastical record*, 3rd series 7 [1886] 1050), ahol a szóban forgó imát az *invocatio*, vagyis „segítségül hívás” megjelölés vezeti be. Ez teológiailag helyesebb is, hiszen imádkozni szigorú értelemben egyedül Istenhez lehet, az angyaloktól „csak” segítséget és közbenjárást kérhetünk.

Mivel ezt a Szent Mihály-invokációt a Leó-imák többi részével együtt XIII. Leó pápa *háromszáz napi búcsúval* látta el, a szöveg bekerült a búcsú hivatalos gyűjteményébe (*Raccolta*, majd *Enchiridion indulgentiarum*), amelynek 1952-es kiadása a 326. oldalon, a 447. pontban hozza a mérvadónak tekinthető latin szöveget. Az invokáció magyar nyelvű változatát az *Éneklő Egyház* 1158. oldaláról vesszük.

F.D.

A szép szeretet anyja

Prohászka Ottokár

A Szent Szűz húsvétja

a) A föltámadt Úr Jézus lelkének örömét a Szent Szűzzel közli legelőször; neki köze van édesanyjához föltámadása után is s azért őt látogatja meg s őt üdvözlí: Üdvözlég édesanyám, vigasszal vagy telve; én, fiad, a föltámadt Megváltó vagyok veled s vagyok a tied s most ezentúl már mindörökké. Nem kételkedünk, bár a Szentírásban nincs szó róla, hogy Krisztus a Szent Szüzet elsőnek üdvözölte s részesítette örömében; gondoljuk, hogy a föltámadás napjának sugara a Szent Szűz homlokán ragyog föl először, hiszen ő a legfölségesebb lélek s valamint a fölkelő nap sugarai a magas hegyen gyúlnak föl először: úgy gyullad ki Krisztus dicsősége a Szűznek lelkén:

„Hinaufgeschaut! Der Berge Gipfelriesen
Verkünden schon die feierlichste Stunde
Sie dürfen früh des ewigen Lichts geniessen
Das später sich zu uns herniederwendet.”

Igen, nézzünk föl mi is elragadtatással, föl a Szent Szűz lelkére, nézzük, hogy ömlik el rajta Krisztus öröme, hogy aranyozza be; lent, a világon meg ott borong a hitetlenség éje; köd, nehéz, fojtó köd gomolyg a halál sötétségébe bódult lelkeken; de ott fön az erő, az élet, a szépség s az örökévalóság tart ünnepet. Welch feierliche Stunde für die Seele der Jungfrau; mily tavasza vonul át rajta, az érzelmek mily színpompás, mélytüzű virágai nyílnak benne. Repes a szívünk, ujjong a lelkünk s szívből örvendünk, hogy édesanyját az Úr így szerette s így megvigasztalta. Ez öröme figyelemzetjük őt, mikor húsvétkor így üdvözljük: Regina coeli, laetare s vigaszaiból mi is részt kérünk s hisszük, hogy az Isten családjának többi tagjait is megvigasztalja az Úr Jézus. Először anyját, azután testvéreit, kik részt vesznek anyjuk fájdalmában, hogy részt vegyenek örömeiben.

b) Krisztus repeső szívvel adja oda magát édesanyjának s lelkébe árasztja dicsőséges életét, hogy teljék el örömmel s a végleges diadal érzetével. Úgy adja magát, mint akit most már bírhat s akinek örvendhet s akiben megnyugodhatik s nem ragadja őt el ezentúl tőle sem halál, sem sír s nem borít homályt sem gyűlölet, sem szenvedés. Teljesül a Szent Szűzben is,

amit Krisztus az Evangéliumban ígért, „Örvendezni fog szívetek s örömtöket senki sem veszi el tőletek.” (Ján. 16,22.) Ez az Úr szándéka velünk is; azt akarja ő, hogy az öröm folyton szívünkben lakozzék, azt akarja ő, hogy szenvedés fölényesen emelkedjék ki öntudatunkban s hogy az örömek valamiféle megérzése soha se hagyjon el minket; „örömtöket senki sem veszi el tőletek.” Ilyen tartós folytonos öröm a húsvéti öröm. Nem krisztusi öröm az, mely jön-megy, mely csalóka és megbízhatatlan; az ő öröme tartós s végleges. S valamint már most is szívünk fenekén mindig öröm rejlik: úgy változik el egykor küzdelmes életünk dicsőséges, húsvéti örömmé. Az Isten országa már itt a földön is „békesség és öröm”; mi lesz hát majd ott túl?! E dicsőséges, húsvéti öröm felé tör az élet; azért gyulladnak ki az égen a nap s a csillagok s fakadnak a földön a virágok s ébrednek öntudatra a lelkek. A nap s a csillagok ugyan megint kialusznak s a virágok is elhervadnak, de a természet s az egész lét örömgénye a halhatatlan lelkekben, azoknak dicsőséges életében elégtetik majd ki. Mi hiszünk e diadalmas örömben s a Bold. Szűz húsvéti örömének szemléletébe merülve mélyesen átértjük a költő szavát.

A természet bájhónának éltetője az öröm,
Nagy hatalmát ez üté fel, az egész világgörön.
Magból ez csal sok virágot, égboltról ezer napot:
S ott is gördít égi testet, hová bűvár nem hatott.

A Szent Szűzön látom, hogy hová tör az élet gond, harc s keserv dacára. Nem vezet örvényekbe, sírokba, nem vezet érthetetlen semmiségbe. Az életé s az örömé az utolsó szó. A teremtő szeretet örök, boldogító szeretetbe emeli az élet küzdelmeit megálló lelkeket. Azért hát szeretettel akarom elviselni bajaimat s keserveimet is, tudván azt, hogy öröm s dicsőség vár mindezek után reám.

c) Van a Szent Szűz húsvéti lelkületének még egy jellege, melyet nem akarok figyelmen kívül hagyni s mely magának annak az örömeknek is egyik föltétele s mondhatom, forrása is s ez a lélek frissesége és ereje. Az öröm föltételezi a léleknek ruganyosságát s üdeségét. Aki beteges és kimerült, aki gyöngye és fáradt, vagy pedig aki emészti magát és tépelődik s nem nyit ajtót és ablakot az élet friss áramainak, az nem igen ért az örömhöz. Mivel az öröm az erő érzete, mondhatnók, az erő éneke, kell, hogy gondunk legyen az erőre, a rendre, a mértékre úgy testi, mint lelki életünkben, ha öröme szert tenni akarunk. A Bold. Szűz húsvéti örömén megérezik a test

és lélek ereje, a természet s kegyelem sértetlensége. Nincs rajta a beteges érzésnek, a gyöngeségnek vagy elnyomorodottságnak nyoma. Örömeben kivirágzik arc és ajk, kigyullad szem, szív és lélek; az egész asszony égi jellé, napba öltöztetett, csillagkoszorús szépséggé válik s feltalálja magát az éneklő erőben. Az öröm e feltételeit sürgeti a Szent Szűz bennünk is, mintha csak mondaná: ha örömet akartok, ne az örömben, hanem az erőben, a testi-lelki egészségen s épségen, a meg nem gyengült harmónián, a tisztaságon s üdeségen kezdjétek. Lehetséges, hogy azért nincs örömtöket, mert az öröm ez életföltételeit elhanyagoljátok. Hiába mondogatjuk sokaknak, hogy örüljétek, hiába emlegetjük, hogy Isten is azt akarja s hogy Szent Pál folytonos öröme buzdít; az ilyeneknek először azt kell a lelkükre kötnünk, hogy éljétek a természet s a kegyelem törvényei szerint, gyógyuljátok, erősödjétek, teremtetek rendet, okos életrendet testi s lelki világotokban s meg fogjátok tapasztalni, hogy örülni is tudtok. A modern ember lelke el van gyöngülve; tele van problémákkal s bizonytalansággal, tele konfliktusokkal s erőltetéssel. Vannak ugyan mély érzései, de a természettől elválasztja a kultúra s Istentől elszigeteli sokféle filozófia. S ha a modern ember katolikus is és hisz is s gyakorolja is vallását, azért a lelkében ott vibrálnak a modern világ problémái s nehézségei s ő is valamiképpen dekadens. Ez ellen kell hát küzdenünk; kell az értelmi vagy a kulturális túlzásoknak öntudatára ébrednünk s épen ezekkel szemben erőteljes s élénk közlekedést föntartanunk az erő s épség két nagy forrásával, Istennel s a természettel. Gyöngék s betegek lettünk, mert e kettőtől elszigetelődtünk; s ugyancsak ismét erősek leszünk s az erőt majd mint örömet is megérezzük, ha Istennel egyesülve élünk s az erős természet sugallataira s intelmeire hallgatunk. A Szent Szűz bizonyára ily erős, friss lelkű nemzedéket nevel s erre buzdít a szentírás szavaival: „Boldog ember, ki engem hallgat ... Aki engem megtalál, életet talál és üdvösséget merít az Úrból ... Mindazok, kik engem gyűlölnék, szeretik a halált.” (Példabesz. 8,34.)

Mennországnak királynéja vigadozzál, Alleluja!

Prohászka Ottokár

Sokszor látta s élvezte a Szent Szűz is a hajnalt s a nap fölkeltét. Őt is környékezte a tavaszi reggel szépsége s bűbája. Milyen szép is az! Isten jön ott felénk s lelkünkbe ömlik a napsugárban s a virágok formáiban s illatában. „Benne élünk”; mintha őt lélegzenők; Őt nézzük, keze vonásait, teremtő remekléseit! Megtapasztalta ezt mind a Szent Szűz is; de azon az ál-

dott húsvéti reggelen a Szent Szűz egy páratlan napkeltet élvezett, melyben Isten már nem a nap aranyos sugaraiban, hanem a föltámadt Krisztus élő szépségében s napsugaras dicsőségében s szerelmi melegében lépett eléje s a Bold. Szűz Mária ekkor már nem jelekben s tükrözésben, hanem a maga valóságában meglátta a dicsőséges Istent. Istenét és fiát! S Krisztus a Szent Szűz szemeibe nézett s szemein át lelkébe s lelkének legtitkosabb, legrejtettebb redőibe s kiúzta onnan a bánat s a keserves emlékek utolsó árnyát. Istenem, mily tekintet, mily bepillantás volt ez! Képzeld el a felkelő napot, amint a sötét éjszaka után kigyullad a keleti égen s végtelen sugárkévekben ömlik szét a földön; ilyenkor azokat a sugarakat aranyhúroknak néznők, melyeken megcsendül az élet s a szépség éneke s elhatol berekbe s erdőbe s fölébreszti az alvó természetet. Minden énekel, minden borzong az élet kéjétől s megremeg a fűszál s virág s a fáknak lombja. Csupa dal s finom citerahúrok pengése a világ! Ilyenkor ismétlem magamnak Szent János szavát: „És hallottam az égből szózatot ... Olyan vala az, mint a hárfások hangszeréből jövő hárfazengés.” (Apok. 14,2.) Ahogy énekel a fény, az öröm s az élet, úgy énekelt Krisztus diadala a föltámadás reggelén s gondolom, hogy így énekelt neki egy szebb Magnificat-ot, mint amit régen Zakariás házában hallatott. S ezt az éneket az Úr Jézus magának tartotta meg s nem tette közzé a kinyilatkoztatásban. S úgy gondolom, hogy a legszebb éneket a szerető s Krisztussal örvendő lelkek csakis Neki, Uruknek s jegyesüknek éneklük s az emberi szívnek legszebb s legtisztább érzései nem kerülnek nyilvánosságra, hanem csakis Istennek szólnak s kizárólag övéi s higgyük el, hogy azok kedvesek az Úrnak s eljön áhitatunk óráiban, hogy meghallgassa azokat.

Az Úr Jézus lehajolt édesanyjához, ki előtte térdelt s fölemelte s szívéhez szorította őt s azt súgta neki: Itt vagyok, tied vagyok, örvendj édesanyám! A Bold. Szűz pedig egész valójában megremegett, mert érezte, hogy igen, itt van ő, kit egyedül szeretett s kit annyira siratott s itt van, nem mint halandó ember s nem mint szenvedő áldozat, hanem mint föltámadt, dicsőséges Isten fia. Itt van ő, ő az édes, az élő valóság! Ez kell neki, ez kell nekünk! Valóságot akarunk. Valóságot akarunk ismeretünkben; valóságot ideális kincseinkről való meggyőződésünkben, valóságot vallásunkban s nem érzük be látszattal s képzelettel, sem szellős konstrukciókkal s frázisokkal. Isten a végtelen valóság s ő a mi hazánk; ellenben a semmi s az, ami nincs, még ha látszik is, hogy valami, a az Istenség ellentétje s ott mi sem tartjuk ki. Hiába mondják nekünk, hogy a világ csak tünet és látszat s hogy a tudás is csak szubjektív vetülete lelkünknek; hiába mondják, hogy

csak az ember, csak a lélek valóság s a többi mind csak tükrözés; bárki mondja ezt, eszelősnek tartjuk s komolyan szóba sem ereszkedünk vele, mert annyira érezzük, hogy ép az ember s az állítólag világokat vetítő lélek világvalóságot igényel; érezzük, hogy a valóság az ő világa, az ő eleme s hogy betege lesz a kételynek s hogy öngyilkossá válik, ha az igazságban s valóságban kételkedik. Íme, a húsvét a diadalmas élet valóságának ünnepe s akkor van igazi húsvétunk, ha a föltámadt Krisztust a Bold. Szűz szemeivel mint győzelmes, dicsőséges valóságot nézzük s ha örülünk neki. Akkor van igazán húsvét a lelkünkben, ha a föltámadt Krisztusra nem mint az élet körforgásának, nem mint a természet ébredésének szimbólumára nézünk, hanem mint az élet Urára, aki úgy támadt föl valósággal, mint ahogy született, élt s meghalt. Ehhez a valóságos Krisztushoz ragaszkodunk; ezt a valóságos Krisztust bírjuk s ez a nag valóság váltja ki ajkunkon az egyház énekét: Regina coeli laetare, quia quem meruisti portare, resurrexit... Alleluja!

S ezt az éneket visszhangozza végre is a Golgota, a kereszt s a szenvedés; a záróakkord mindenütt ez: örvendezzél, vigadozzál, alleluja! A lélek életét s a vallásosságot is az jellemzi, hogy szenvedés s baj fölött túlsúlyba kerül az öröm érzete. A hit is csak akkor nyugszik meg, ha örvendezni tud, ha igazságaiból az öröm légjai cikáznak ki. Minden hitigazságnak a lélekben örömmé kell válnia, kezdve azon, hogy Isten van, hogy Krisztus él, hogy a mienk, hogy velünk van; mindettől lelkünk mint villamos ütésektől megremeg s kigyullad. S az igazságoknak mély átérzéséből létté válik a vallás, létté, édes, erős boldogsággá. Ennek a reális idealizmusnak megtestesülését látom a Szent Szűzben, mikor ott a föltámadt Krisztus keblén pihen. Pihen édesen, de a legnagyobb lelki aktivitásban; pihen, de ez a pihenés nem álmódosítás, hanem a legboldogítóbb valósággal való érintkezés; pihen, de ez a pihenés nem édes révedezés, hanem erővel és léttel való töltekezés. Ily vallásosságra iparkodom én is. Hitem, meggyőződésem nekem is megnyugvás, pihenés, vigasz és öröm, de ez érzések azután tettekben s életben nyerne kifejezést. Nem lettem én általuk álmódosító s beteges lélekké, mely a világból elvonul s csendes passzivitás kuckójában szövö irreális életének pókhálózatait; dehogy is; éppen ellenkezőleg, a meggyőződés s az öröm friss, erős életrealitást váltott ki bennem s nagy bizalommal s bátorsággal eltöltve állít a gyakorlati élet problémái elé. Ezek szorgalmas s bizó oldoztatása által akarom bizonyítani azt, hogy a hit Isten lelke s ereje bennem is. A Szent Szűzet köszöntő húsvéti ének, a „Regina coeli laetare” ezúton lesz életem s gyakorlati kereszténységem

motivuma s a zoltár éneke az én énekem: „Örvendezetek az Úrnak ég és föld; mondjatok dicséretet az ő nevének; tegyétek dicsőségessé dicséretét.” (Zsolt. 65,6.) Dicsérete pedig akkor lesz dicsőségessé, ha azt nem csak szó és ének, hanem gyakorlat és élet hirdeti. Legyen életem az Isten zoltára; akkor lesz dicsőségessé dicsérete.

Mária a teremtés legszebb virága

XVI. Benedek pápa vasárnap délben a szokásos módon dolgozószobája ablakából köszöntötte a Szent Péter téren összegyűlt zarándokokat, akiknek az evangélium tanítására utalva Máriáról tartotta vasárnapi, Regina Coeli elmélkedését.

A tavasz, különösen május hónapja több szempontból is a legkedveltebb hónapok közé tartozik: kinyílnak a virágok, a levegő is kellemesen felmelegszik, a gyönyörű séták és kirándulások időszaka ez. A május a liturgia számára is legalább ennyire különleges hónap, ugyanis a Húsvét és az „alleluja” napjai ezek, amikor a feltámadás fényében Krisztus misztériuma mutatkozik meg. Ezen túl a várakozás ideje is, amikor arra emlékezünk, hogy a Szentlélek leszállt a születőben lévő Egyházra Pünkösdkor. Ezt, a természetében és liturgiájában csodálatos hónapot az egyházi hagyomány Szűz Máriának szenteli, aki „a teremtés legszebb virága”; a rózsza, aki megjelent az idők teljességében egy új tavaszt hozva a világnak amikor Isten elküldte Fiát. Ugyanakkor alázatos és szerény „főszereplője” a keresztény közösség megszületésének: spirituális szíve annak, mivel jelenléte a tanítványok között Jézus mindenkori emlékét és Lelke ajándékának biztosítékát jelentette.

János evangéliumának 14. szakasza Szűz Mária lelki képmását mutatja meg nekünk: „Aki szeret engem, megtartja tanításomat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk és benne fogunk lakni.” (Jn 14, 23) Bár ezek a szavak a tanítványoknak szólnak, mégis pontosan illenek arra a személyre, aki az első és a legtökéletesebb tanítványa volt Jézusnak – magyarázta a Szentatya. Mária fogadta be elsőként és teljes mértékben Fiának Szavát megmutatva ezzel azt is, hogy nemcsak mint anya szereti Jézust, hanem mint alázatos és engedelmes szolgálóleány is. Pontosán ezért szerette őt az Atya és ezért talált benne lakhelyet a Szentlélek. Mindezek után – tette fel a kérdést XVI. Benedek vasárnapi elmélkedésében – ott, ahol Jézus megígéri tanítványainak, hogy a Szentlélek segítségével emlékeznek majd szavaira és tanítására, hogyne gondolnánk Máriára, aki szívében, a Szentlélek

templomában hűségesen elmélkedett Fia tanításáról és tetteiről? Jézus anyja így vált az Egyház anyjává és példaképévé.

Ebben a Mária hónapban megadatik számomra az alkalom arra, hogy Portugáliába látogassak. Lisszabonba és az ország második legnagyobb városába, Portóba utazom. Látogatásom fő állomáshelye Fatima lesz a két pásztorgyermek Ferenc és Jácinta boldoggá avatásának 10. évfordulója alkalmából. Péter utódként első alkalommal mehetek e Mária kegyhelyre, mely elődöm, Tiszteletre méltó II. János Pál számára oly kedves volt. Mindenkit arra hívok, hogy tartson velem e zarándoklaton és vegyen részt imáival. Egy szívvel és egy lélekkel kérjük a Szűzanya közbenjárását az Egyházért, különös tekintettel a papokra és a világ békéjének megvalósulására – fejezte be vasárnapi Regina Coeli imáját a Szentatya.

Ezek után a pápa portugálul mondta el üzenetét a jelenleg Brazília fővárosában zajló Országos Eucharisztikus Kongresszushoz, mellyel azt kívánja, hogy az ország papjai és hívei egyaránt képesek legyenek felfedezni, hogy Brazília szíve nem más, mint az Eucharisztia.

(Vatikáni Rádió, 2010.05.10.)

A Szeretlángról

2011. június 6-án lesz két éve, hogy Erdő Péter bíboros atya – a szükséges teológiai vizsgálatok lezárulta után – kinyilvánította, hogy a Szeretláng lelki napló hiteles üzeneteket tartalmaz. Ez a kinyilvánítás a Lelki napló születésének helyén történt, ezért ez tulajdonképpen az egész világra engedélyezte a Szeretláng mozgalmat. Ez egy óriási eseménynek tekinthető, mivel a Szűzanya Kindelmanné Erzsébet asszonynak ígérte meg, hogy a Szeretláng fogja megvakítani a Sátánt. A mai sátáni világban pedig erre várunk. Várjuk, hogy ez minél hamarabb bekövetkezzen. Ezért imádkozunk, engesztelünk a legtöbbit.

Imádkozzuk minél gyakrabban, különösen szorongatottság, lelki szorongás, lelki bajok idején a Szeretláng rózsafüzért. A Szűzanya biztos, hogy alkalmas időben meg fogja segíteni továbbra is a bizalommal hozzá fordulókat!

Szeretláng rózsafüzér

Bevezetés: Isteni Megváltónk öt szent Sebe tiszteletére mélységes áhitattal egymás után ötször vetünk keresztet: *Az Atya, a Fiú...*

Nagy (önálló) szemre: Szűz Mária Fájdalmas és Szeplőtelen Szent Szíve, *könyörögi érettünk, kik Hozzád menekülünk!*

Három kis szemre:

1. Istenem, hiszek Tebenned, *mert végtelenül jó vagy!*
2. Istenem, remélek Tebenned, *mert végtelenül irgalmas vagy!*
3. Istenem, szeretlek Téged, *mert mindennél szeretetremél-több vagy!*

Tized (5-ször): Szűz Mária... Szűzanyánk(10-szer)... Áraszd...

Nagy (önálló) szemre: Szűz Mária Fájdalmas és Szeplőtelen Szent Szíve, *könyörögi érettünk, kik Hozzád menekülünk!*

Kis szemekre: Szűzanyánk, ments meg minket *Szeplőtelen Szíved Szeretelángja által!*

Áraszd Szeretelángod kegyelmi hatását az egész emberiségre, most és halálunk óráján! Amen.

Befejezés: a Szentháromság tiszteletére háromszor mondjuk:

Dicsőség az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek,
miképpen kezdetben, most és mindörökké! Amen.

A hívek imádkozzanak a hivatásokért

A Szentatya vasárnap délben a szokásnak megfelelően dolgozószobája ablakából köszöntötte a Szent Péter téren összegyűlt híveket a tavaszi napsütésben. A Regina Coeli imádság előtt mondott beszédében azt kérte a hívektől, hogy imádkozzanak az új hivatásokért. A papokhoz fordulva arra buzdította őket, hogy töltsenek több időt az Oltáriszentség előtt...

A Jó Pásztor vasárnapján, amely a Hivatások világnapja is, XVI. Benedek gondolatai Szent Mónika felé fordultak, aki alázatosan és kitartóan kérte Istent, majd elnyerte azt a kegyelmet, hogy fia, Ágoston kereszténnyé vált. Ezzel a példával magyarázta a pápa a tanúságtétel elsődleges formáját, amely a hivatásokat ébresztő ima. A Szentatya arra kérte a szülőket: imádkozzanak, hogy gyermekeik megnyíljanak a Jó Pásztor meghallgatása felé. A hivatások minden apró magva váljon virágzó fává, amely gazdagon gyümölcsözik az Egyház és az egész emberiség javára.

Hogyan hallhatjuk meg az Úr szavát? – tette fel a kérdést a pápa. Az apostolok és utódaik igehirdetésében, mert ezekben visszhangzik Krisztus szava, aki az Istennel való szeretetközösségre és az élet teljességére hív.

Csak a Jó Pásztor őrzi végtelen gyengésséggel nyáját és óvja meg a gonosztól. A hívek csak Belé fektethetik teljes bizalmukat – hangsúlyozta XVI. Benedek.

Ezt követően a felszentelt papokhoz fordult és arra buzdította őket, hogy a Papság évében kötelezzék el magukat egy erősebb és határozottabb evangéliumi tanúságtétel mellett a világban. Emlékezzenek rá, hogy a pap a megváltás művének folytatója a földön. Töltsenek több időt az Oltáriszentség előtt, szigorú aszkézis által teljesen adják át magukat hivatásuknak és küldetésüknek. Legyenek készek a meghallgatásra és a megbocsátásra, keresztényi módon képezzék a rájuk bízott népet, gondosan ápolják a papi testvériséget. Ezután a Szentatya személyes köszönetét fejezte ki azoknak, akik imával és szeretettel támogatják Péter utódának szolgálatát.

A Regina Coeli imádságot követően XVI. Benedek emlékeztetett a vasárnap Rómában és Barcelonában megtartott boldoggá avatásokra: Angelo Paoli karmelita atyára, az Örök Város karitatív apostolára, aki a 17.- 18. században élt és csodálatos példát jelent különösen a megszentelt élet intézményeihez tartozók számára. Kiemelte a spanyol José Tous y Soler atyát, a női kapucinus rendalapítót, aki kitűnt abban a képességében, hogy megértette és el tudta viselni mások hiányát, amely mindenki, de különösen a megszentelt életet élők számára vonatkozási pont, hogy megéljék a Krisztus iránti hűséget.

(Vatikáni Rádió, 2010.04.26.)

Az Egyházat nem külső ellenségei üldözik leginkább, hanem tagjainak bűnei

A Lisszabon felé tartó repülőgépen a pápa, a szokásnak megfelelően válaszolt a kíséretében lévő újságírók kérdéseire. A következő témák kerültek szóba: a szekularizáció és a hit kapcsolata, a gazdasági válság és hatása Európára, a pápa fatimai zarándoklatának jelentősége, az Egyházat sújtó sebek, mint a szexuális visszaélések. Ez utóbbi témával kapcsolatban XVI. Benedek megállapította: „Nem pusztán kívülről érik támadások a pápát és az Egyházat, hanem az Egyház szenvedése éppen belsejéből, az Egyházban lévő bűnökből fakad. Ezt mindig is tudtuk, de ma valóban rettenetes kép tárul elénk: a legnagyobb egyházüldözést nem a külső ellenség okozza, hanem az Egyház belsejében fellelhető bűnök. Az Egyháznak tehát

nagy szüksége van arra, hogy ismét megtanulja a bűnbánatot, elfogadja a megtisztulást, megtanulja egyrészt a megbocsátást, másrészt az igazságosságot. A megbocsátás ugyanis nem helyettesítheti az igazságszolgáltatást” – fejtette ki a repülőút során XVI. Benedek pápa. Emlékeztetett rá, hogy az Úr erősebb a gonosznál, a Szűzanya pedig Isten jóságának látható, anyai biztosítója. Mindig Isten jósága a történelem utolsó szava.

Ami Portugália, az egykor mélyen katolikus ország jelenlegi szekularizációját illeti, XVI. Benedek a következőket mondta: „Európa feladata, küldetése ebben a helyzetben a párbeszéd, a hit és a modern racionalitás összekapcsolása egyetlen antropológiai nézetbe, amely kiteljesíti az embert és közölhetővé teszi az emberi kultúrákat. A szekularizáció teljesen érthető jelenség, azonban le kell küzdeni a szekularizáció és a hit kultúrájának szembeállítását. A jelen pillanat nagy kihívása éppen az, hogy a két irányzat találkozzon és megtalálja valós identitását. Ez Európa küldetése és történelmünk emberi szükséglete” – tette hozzá a pápa.

XVI. Benedek válaszolt arra a kérdésre is, amely a gazdasági válságnak az európai közösség stabilitására való hatását érintette. Rámutatott a jelenleg fennálló hamis dualizmusra: egy gazdasági pozitívizmus azt tartja, hogy etikai összetevő nélkül megoldja a piac problémáit. Másrészt be kell vallanunk, hogy a katolikus hit, gyakran túlságosan individualista. A konkrét dolgokat a világra hagyta, pusztán saját üdvösségére gondolva. Ezen a téren is meg kell tehát valósítani a konkrét párbeszédet. Az Egyház társadalmi tanítása arra törekszik, hogy kitágítsa az etika és a hit látóhatárát, megnyílva a világ iránti felelősségnek. Az utóbbi évek gazdasági eseményei megmutatták, hogy az etikai dimenzió elválaszthatatlan a gazdasági cselekvéstől. Európa csak így tudja megvalósítani küldetését – hangsúlyozta a pápa a repülőgépen tartott sajtókonferencián, amelyet P. Federico Lombardi szentszéki szóvivő köszönő szavai zártak le.

(Vatikáni Rádió, 2010.05.15.)

Kötelező lesz megtanulni a hagyományos rítust a szemináriumokban?

A *The Tablet* című angol és a *National Catholic Reporter* című amerikai lap is arról ír, hogy a *Summorum Pontificum* sikeresebb gyakorlati keresztülvitele érdekében lehet, hogy kötelező lesz a régi rítus oktatása a szemináriumokban.

Damian Thompson, a *Daily Telegraph* című angol konzervatív napilap vallási szerkesztője és vezető bloggere [arról ír](#), hogy két, egyházi körökben viszonylag „liberálisként” számon tartott katolikus lap, az angol *The Tablet* és az amerikai *National Catholic Reporter* [is felhívta a figyelmet arra](#), hogy hamarosan olyan vatikáni rendelkezés láthat napvilágot, amely kötelezővé teszi a szeminaristáknak az 1962-es misekönyv szerint, azaz a régi avagy tridenti rítusban, a római rítus kivételes formájában való misézés megtanítását-tanulását. A két lap ismert arról, hogy ellenérzéssel viseltetnek mind a *Summorum Pontificum*, mind a régi rítus iránt.

Damian Thompson arra is felhívja a figyelmet, hogy nemrég a régi rítus támogatói közt elterjedt az a Kurír által is [közreadott hír](#), hogy állítólag egy olyan rendelkezés készül a Vatikánban, ami szigorítaná a *Summorum Pontificum*ot, ami eltörölte a régi rítus celebrálásának püspöki engedélyhez való kötését. Ezután aláírásgyűjtés indult a motu proprioért, annak szigorítása ellen. Ha hinni lehet a híreknek, akkor ennek épp az ellenkezője fog történni.

Damian Thompson és az amerikai lap is megjegyzi, hogy a *Summorum Pontificum* holt betű maradt sokfelé, mivel a püspökök ugyan eszerint nem tilthatják meg a régi rítusban való misézést, a régi rítus használatáról való döntés plébánosi hatáskör lett, viszont nem is kötelesek semmit tenni azért, hogy a hívek megismerjék azt. A papok többsége pedig már a zsinat és az azt követő liturgikus reform után lépett be a szemináriumba, így ők sem ismerik a régi rítust.

Ha a hír igaz, és a szemináriumokban kötelező lesz tanítani az régi rítust, akkor a *Summorum Pontificum*ot átültetik a gyakorlatba: minden egyházmegye minden papjának kötelező lesz azt ismernie a következő generációktól – írja Damian Thompson, aki szerint ugyanakkor ez nem jelenti azt, hogy a tridenti rítus lecserezné az 1970-es reform utáni novus ordót, viszont az így képzett pap igény esetén képes lesz azt minden további nélkül celebrálni, és ismerni fogja az egyház gazdag hagyományát.

Damian Thompson megállapítja, hogy a régi rítus egyre népszerűbb a fiatalok körében, akik osztják XVI. Benedek azon nézetét, hogy a régi és új rítus gazdagíthatja egymást. A Vatikán több bíborosa is rendszeresen misézik a régi rítus szerint, Rómán kívül, Róma környéki falvakban is.

Magyarországon jelenleg elsősorban a Szent Mihály Laikus Káptalan szervezésében celebrálnak régi rítusú szentmiséket a budapesti belvárosi plébániatemplomban.

Magyar Kurír, 2011.04.09.

XVI. Benedek pápa és a szent liturgia

Megjelent a 2008 augusztusában tartott, *XVI. Benedek pápa és a Szent Liturgia* című nemzetközi konferencia előadásainak magyar fordításából összeállított kötet. Az eredetileg angol és német, illetve latin nyelven elhangzott előadásokat, a kerekasztal-beszélgetés résztvevőinek bemutatkozásait és a prédikációkat *Dobszay László* és *Csontos Gergely* fordította, a szerkesztés-tördelés *Földváry Miklós* és *Talmácsi József* munkája volt. Olvaszuk el a könyv fülszövegét...

Régi ornátusok, térden áldoztatás, „háttal” bemutatott misék a Sixtus-kápolnában, hét gyertyatartó és feszület az oltáron, a „tridenti” liturgia fõlszabadítása jelenségek és intézkedések, melyek az egykori Ratzinger bíboros pápává választásával beállt fordulatra engednek következtetni a liturgiában, és váltanak ki rajongást vagy ellenérzést, kinek-kinek beállítottsága és vérmérséklete szerint. Ezek a változások és a mögöttük álló elgondolás mindeddig csak töredékesen és felületesen jutottak el hazánkba, megítélésükhöz pedig szinte teljesen hiányzott az összefüggések ismerete és az ilyenkor elengedhetetlen, tényeken alapuló, szakszerű diskurzus: a külföldön lezajló heves vitákhoz képest a magyar Egyház engedelmesen, de viszonylagos közönnyel szemlélte az elmúlt évek fejleményeit, amelyek belső életét és szertartási gyakorlatát lényegében érintetlenül hagyták. Ezt a közönyt kívánta megtörni egy 2008 nyarán Budapesten tartott nemzetközi konferencia, amelyen XVI. Benedek pápa munkásságának, teológiájának kiváló ismerõi, általa méltatott szakemberek, a múlt és a jelen liturgiájának avatott kutatói elemezték a napjainkra kialakult helyzet hátterét és távlatait. Kötetünk az itt elhangzottak fordítását osztja meg most a magyar közönséggel.

A Budapesten 2008. augusztus 21–24. között lezajlott négynapos nemzetközi konferenciát a Szent Ágoston Liturgikus Műhely és a Magyar Egyházzenei Társaság szervezte.

A rendezvény tudományos és liturgikus alkalmait élénk nemzetközi érdeklődés kísérte, és a hazai közönség is várakozáson felüli számban vett részt rajta. A konferenciát Tarcisio Bertone bíboros államtitkár által fogalmazott levélben köszöntötte XVI. Benedek pápa, valamint írásban üdvözölte többek között – a 2010-es konzisztóriumon a Szentatya által azóta bíborossá kreált – Albert Malcolm Ranjith érsek, az Isteniszteleti és Szentségi Kongregáció titkára és Guido Marini pápai szertartásmester. A magyar főpásztorok közül jelen volt Paskai László bíboros, Beer Miklós váci és Bosák Nándor debrecen-nyíregyházi megyéspüspök, továbbá

Varga Lajos váci segédpüspök. A konferencia tehát a legmagasabb szinten elismert, hivatalos egyházi tekintéllyel megerősített katolikus egyházi eseményként mutatkozhatott be.

A konferencia 2008. augusztus 21-én kezdődött a budapesti Szent István-bazilikában imádkozott ünnepélyes vesperással, melyet Paskai László bíboros vezetett. A megnyitó ünnepségen Juliusz Janusz érsek, Magyarország apostoli nunciusa olvasta fel a Szentatya üzenetét. A nuncius úr szívélyes beszédében visszaemlékezett saját ifjúkorára is, amikor Krakkóban Karol Wojtyła bíboros mellett szertartásmesterként szolgált, majd arra buzdította a résztvevőket, hogy ápolják a szent liturgiát a Latin Egyház nyelvi és rituális hagyományai szerint. Ezután a rendezvény védnöke, Vizi E. Szilveszter, a Magyar Tudományos Akadémia volt elnöke szólt a liturgia sokrétű üzenetéről, amely, mint hangsúlyozta, a hit és a tudás szerves kapcsolatát is tartalmazza. Majd Paskai László bíboros mondta el megnyitó beszédét latin nyelven, melyben a Szent Pál-évhez kapcsolódva elemezte a népek apostolának liturgikus tanítását. A megnyitó koronájaként hangzott el a konferencia főelőadása, amelyben Alcuin Reid londoni liturgiakutató XVI. Benedek pápa liturgikus reformjának hátterét, céljait és egyes elemeit fejtette ki, bőségesen idézve a Szentatya vonatkozó szavait, valamint még professzori és bíbornok-prefektus korában megfogalmazott tanítását.

A rendezvény igen változatos tudományos programmal várta az érdeklődőket. A liturgiát történeti, teológiai, esztétikai, zenei és jogi szempontból megközelítő előadások mellett nem maradt el az aktuális problémák számbavétele és elemzése sem. Péntek délután háromórás kerekasztal-beszélgetés során széles panorámában mutatkoztak be a Latin Egyház liturgikus életének megújítására és rendezésére irányuló törekvések.

A konferencia liturgikus alkalmi szépen megjelenítették a pápa által szándékolta sokszínűséget is. Augusztus 22-én reggel a Szent István-bazilikában Bosák Nándor püspök mutatott be latin nyelvű szentmisét a római rítus rendes formájában. Az MKPK Liturgikus Bizottságának elnöke több mindenben is követte a Szentatya példáját, és olyan ceremoniális elemeket is alkalmazott, amelyekkel a VI. Pál pápa misekönyve szerinti liturgikus ünneplések végzése nagyobb méltóságot kaphat. (Ez megfigyelhető volt az oltárnak a pápai miséken megszokott elrendezésében épp úgy, mint a méltó egyházi zenében.) 22-én este Török József vezetett magyar nyelvű vesperást az Alsó-Krisztinavárosi Plébániatemplomban.

Az augusztus 23-i nap a Belvárosi Főplébániatemplomban kezdődött a pápáért bemutatott énekelt szentmisével (missa cantata), a római rítus

rendkívüli formájában. A celebráns Kovács Ervin atya volt, az oltárszolgálatot a Szent Mihály Laikus Káptalan látta el. Délután a résztvevők Szentendrére kirándultak, ahol jelen voltak az ottani szerb székesegyház virrasztó zsolozsmáján.

A négynapos konferencia csúcspontja az Edmond Farhat érsek által mutatott ünnepélyes szentmise volt, amelyet Ausztria apostoli nunciusa a Boldog XXIII. János pápa által 1962-ben kiadott római misekönyv szerint végzett el. A több mint kétórás szertartásra hazánkban 40 év után először került sor. Az augusztus 24-én, a Terézvárosi Plébániatemplomban bemutatott főpapi szentmise zenei szolgálatát a Schola Hungarica és a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem egyházzenei tanszéke látta el. Barsi Balázs OFM prédikált, aki a Péter apostol cezareai hitvallásából kiindulva a szent liturgia áldozati jellegéről és az Egyház ebből fakadó hitéről elmélkedett. A szentmisét követően Farhat nuncius latin nyelvű záró beszédet mondott, melyben köszönetét és támogatását fejezte ki a konferencia szervezőinek munkájukért. A pápai követ hangsúlyozta továbbá, hogy a II. Vatikáni Zsinat kijelentése, amely szerint „az Anyaszentegyház az összes törvényesen elismert rítust egyenjogúnak tartja és egyenlő tiszteletben részesíti, azt kívánva, hogy azok a jövőben is megmaradjanak és mindenképpen támogatást élvezzenek” (SC, 4. p.), XVI. Benedek pápa Summorum Pontificum motu proprioja alapján a régi római rítusra is vonatkozik. Öszentsége bécsi követe kiemelte, hogy a szent liturgiának ezt a formáját mindenütt biztosítani kell, ahol a hívek azt igénylik. A szertartás, és egyúttal a konferencia hivatalos programja a Te Deum eléneklésével ért véget.

Az Egyház Anyja, a Boldogságos Szűz Mária közbenjárása segítse Isten zarándokló és küzdő népét, hogy megértse és kövesse Krisztus helytartójának tanítását, melyet a SP mellékleteként, az egész világ püspökeihez írt levélben olvasható: „A liturgia történetét a növekedés és haladás jellemzi, nem pedig a törés. Amit az előző nemzedékek szentnek tartottak, a mi számunkra is szent és nagyszerű marad, és nem lehet egyik pillanatról a másikra teljes egészében megtiltani vagy egyenesen károsnak ítélni. Mindnyájunknak javára szolgál, ha megőrizzük azokat a gazdagságokat, amelyek az Egyház hitében és imádságában növekedtek, ha megadjuk nekik az őket megillető helyet.”

A 2008-as nemzetközi konferencia anyagát a Szent István Társulat adta ki és bocsátotta forgalomba 2500 Ft-os áron.

Fülep Dániel

Jézus könnyei Lázár sírjánál

„Jézus látva, hogy (Mária) sír, és hogy a vele jött zsidók is sírnak, lelke mélyéig megrendült. »Hová tettétek őt?« – kérdezte. »Jöjj, Uram, felelték, nézd meg.« Jézus könnyekre fakadt...” (Jn 11, 33-35)

Minden évben visszatérő szent evangéliumi szakasz ez, mely Fekete vasárnap, a nagyböjti szent idő „lelki legmélyebb” pontján a remény Evangéliuma, hiszen a végén Lázár feltámasztásáról hallunk.

Régóta foglalkoztat ez az evangéliumi rész. Néhány éve egyre jobban zavar az első ránézésre önmagától adódó megközelítés, melyet mindenhol hallok, hogy Jézus könnyei a fájdalom könnyei. Valóban ez a magyarázat kínálja magát, emberi szempontból. De vajon lehet-e más magyarázatot is meglátni ebben az esemény sorozatban?

Ha megpróbálunk Isten, illetve Jézus isteni lelkesége oldaláról belegondolni ebbe a történetbe, akkor egy kicsit más megvilágítást lehet adni ennek a szakasznak. Hiszen Jézus már előre közli, hogy ez az esemény Isten dicsőségére történik úgy, ahogy történik. Ezért meglátásom szerint Jézus, amikor Mária sírását, az általa szeretett emberek fájalmát látja, mélyen megrendül. De ez a megrendülés benne nem az emberi megoldást hozza, hogy ő is együtt sír a többiekkel, és fájjalja Lázár hiányát. Benne az Istenhez fordulást váltja ki ez a megrendülés és a Mennyei Atyához fordul csendes imádságban. Ebben az imádságban feltételezhetően megkapja az „engedélyt” hogy feltámassza Lázárt. És éppen azért, mert átérezte a Lázárt szeretők fájalmát, ezért ez a feltámasztás lehetősége az előre látott öröm könnyeit varázsolja szemeibe. Ő már előre örül annak, hogy a többiek mennyire fognak örülni Lázár feltámasztásának.

A felszínesen szemlélődő emberek csak a könnyeket látják, ezért nem tesz különbséget a Szentírás abban, hogy milyen eredetűek Jézus könnyei. Véleményem szerint ezek Jézus belső örömeinek könnyei lehettek sokkal inkább, mint a halál fájalmának könnyei, hiszen Jézus a feltámasztás és az élet!

Jánossy Gábor

Ábrám és Ábrahám

Az Úr így szólt Ábrámhoz: „Vonulj ki földedről, rokonságod köréből és atyád házából arra a földre, amelyet majd mutatok neked. Nagy néppé teszlek. Megáldalak, és naggyá teszem nevedet, s te magad is áldás leszel. Megáldom azokat, akik áldanak téged, de akik átkoznak téged, azokat én is megátkozom. Általad nyer áldást a föld minden nemzetsége.” (Ter 12-1-3)

Isten pedig azt mondta neki: „Én! Nézd, ez az én szövetségem veled. Te népek sokaságának atyja leszel. Ezért ne hívjanak többé Ábrámnak, hanem Ábrahám legyen a neved, mivel népek sokaságának atyjává teszlek. (Ter 17,3-5)

Vizsgáljuk meg először, hogy mi történik Ábrámmal, hogyan válaszol az Úr hívására és mikor, miért, milyen körülmények között változik a neve Ábrahámmá. Először lássuk a Bibliának ezt érintő hét fejezetének főbb cselekményeit, mert így, a történésekkel együtt sokkal teljesebb módon tudjuk szemlélteni, elemezni a két név jelentését, a két név hasonlóságát és különbségét.

Ábrámot szólítja az Isten és nagy ígéretet tesz neki: „általa nyer áldást a föld minden nemzetsége”. Ábrám hallgat Isten szavára, útra kel, és megkeresi azt a földet, melyet Isten mutat majd neki (Ter 12,1). Bár felesége meddő, mégis Istenbe vetett hite révén útnak indul. Kánaán földjén több helyen oltárt épít az Úrnak. Az éhínség idejére Egyiptomba menekül (Ter 12,10). Egyiptomból gazdagon tér vissza Kánaán földjére (Ter 12,20). Miután kiszabadítja a fogságba esett Lótót, Melkizedek, az Isten papja megáldja Ábrámot. Erre Ábrám tizedet ad Melkizedeknek mindenéből (Ter 14,18-20). Isten (újból) megígéri neki, hogy sok utódja lesz. Ábrám ezt lehetetlennek látja, mégis hisz az Úrnak. Ekkor, a hite felől megbizonyosodva, az Isten szövetséget köt Ábrámmal és megígéri, hogy a Nílustól az Eufráteszig utódaié lesz a föld (Ter 15,18-20).

A Biblia Ter 17,1-14 szakaszában Isten újból szövetséget köt Ábrámmal, újból megígéri, hogy sok örököse lesz. Ebben a szövetségkötésben az Ábrahám nevet adja neki, mely héberül annyit jelent: sok nemzet atyja. E szakaszban rendeli el Isten a körülmetélést, és Ábrahámnak Kánaán földjét ígéri oda. Ezt követően megígéri, hogy egy éven belül fia születik, akit Izsáknak nevez az Isten (Ter 17,15-19).

A Ter 18,1-15 szakaszban három férfi érkezik, akikről újból ígéretet kap Ábrahám: egy éven belül fia fog születni, de nem akárkitől, hanem idős feleségétől. A három férfi (akik vezető személyét „az Úr”-nak nevezi a Biblia) megerősíti az Ábrámnak korábban tett ígéretét, mely szerint nem csak népek sokaságának atyja lesz, hanem „benne nyer áldást a föld minden nemzete” (Ter 18,18).

A Bibliában a neveknek jelentésük van. Az Ábrahám név héber nyelven azt jelenti, hogy mindenki atyja. Ezért változtatja meg az Isten a nevét, így fejezi ki a név a küldetését, a héber nyelv szerint.

Érdekes megvizsgálunk azt is, hogy az „eredeti” név, az „Ábrám” szó jelent-e valamit? Talán segíthet minket egy magyar nyelvi vizsgálódás.

A magyar nyelvben az ábra az arcot, az ábrázatom, ábrám az arcomat jelenti. Ez esetben kimondható tehát, hogy magyarul értelmes az Ábrám szó, mely azt jelenti, hogy az Isten saját képére, saját ábrázatára alkotott ember képviselőjével találkozunk itt a Bibliában. Ez a saját képére, hasonlóságára megalkotott ember – aki hitben engedelmeskedik neki – ez Ábrám, és általa nyer áldást a föld minden nemzetsége. (Isten az áldását jellemzően az embereken keresztül közvetíti a föld minden népéhez – mind a mai napig.)

A teremtés ezen aktusát a másik oldalról vizsgálva, érdekes újból anyanyelvünket elemezni. A magyar nyelvben az „i” és az „ö” betűk hasonló hangzásúak. Tehát a magyar nyelv szerint az Isten és az Östen ugyanúgy érthető, ugyanarra a személyre utaló név (ez csupán egy tájszólás jellegű különbség). Amennyiben ezt a kis cserét meg tesszük, akkor értelmes összefüggést tudunk felfedezni, hiszen az Östen az ember szemszögéből nézve az ős tenmagad, az ember ősi „prototípusa”, mert az Isten saját képére és hasonlóságára teremtette az embert. Így szépen kiegészíti egymást a két oldal. Az ős tenmagad, vagyis az Isten megalkotta a saját ábrázatára legjobban hasonló embert, Ábrámot.

A magyar nyelvi vizsgálódáson keresztül tehát érdekes megállapításra juthatunk. A sok ezer éves Bibliában fellelhető két név (Ábrám és Isten) a mai magyar nyelvet beszélők számára értelmes és ugyanakkor mély tartalommal bíró magyarázatot tud adni az egész teremtéstörténet lényegét illetően.

Jánossy Gábor

***

Imádság az Istenszülőhöz

Ó, dicsőséges Anya, boldogok a te csókjaid, melyeket annak orcájára leheltél, ki karjaidban vigadozott, s ki a kisdetek gyöngeségében rád bízta magát: Uram Ő, itt lenn tőled, s az örökkévalóságban az Atyától született. Mert tőled született az, ki Teremtőd, tőled született az, kinek arcát az angyalok szemlélik, tőled született az, ki a híveknek az örök életet adja.

Autperti Ambrus (†784)

Hívd a Szentlelket

„Isten, ki híveid szívét a Szentlélek megvilágosításával tanítod: add, hogy ugyanazon Lélek által megismerjük, ami helyes, és az Ő vigasztalásának mindenkor örvendezzünk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által, ki Veled és a Szentlélekkel együtt él és uralkodik, mindörökké. Amen.” (*A Szentlélek-mise könyörgése*)

A Szentlélek kegyeltje: a megfeszített Jézusról nevezett **Mirjam**, sarutlan kármelita apáca, Családi nevén: Bauardy

1846-ban született a Szentföldön, s itt is halt meg 33 éves korában.

A közbeeső időszakban Isten akaratából több helyen járt a világban: Franciaországban és Indiában is.

Szinte teljesen írástudatlan (ezért nem lehetett kórusnővér), és így segítő nővérként szolgált: főként konyhai munkát végzett. Élete utolsó állomásán: a betlehemi alapításnál ő vezette az építkezést. Ott a munkásokra olyan nagy hatással volt a nővérnék a jósága, hogy „Az Anya” nevet adták neki és „Szentnek” tekintették. Gondolatai jórészt elragadtatás közben mondta, és a nővérek jegyezték le azokat **a püspök kérésére**.

A rendkívüli kegyelmek (pl. levitáció) mellett életének szinte állandó része volt a másokért szeretetben vállalt, hálás szívvel elfogadott szenvedés. Így vált a **szenvedélyek fogságában sínylődőkért és megszállottakért engesztelő áldozattá, s hatásos közbenjáróvá**. Krisztussal való szoros, bensőséges egységének jeleként testén viselte Urunk sebhelyeit, a stigmákat is.

Az Isten- és a felebaráti szeretetben mindnyájunk számára példakép. 1878. augusztus 26-án hajnali 5 órakor költözött égi hazájába. **II. János Pál pápa avatta boldoggá 1983-ban. Ünnepe augusztus 25-én van.**

Az Úr Jézus így oktatta Boldog Mirjam nővért: **Ha engem keresni, megismerni és követni akarsz, hívd a Világosságot, a Szentlelket, vagyis azt, aki megvilágosította tanítványaimat, és megvilágosít minden népet, amely hozzá kiált! Bizony, bizony mondom nektek, aki a Szentlélekhez könyörög, keresni fog engem, és megtalál... A Szentlélek által olyan finom lesz a lelkiismerete, mint a mezők virága, s ha családapa vagy családanya, béke lesz a szívében és egész családjában, béke lesz földi és túlvilági életében; nem sötétségben, hanem békében fog meghalni.**

Megkérdeztem az Úrtól: Mit tehetek én ezért? Senki sem fog hinni nekem. Láthatod, milyen állapotban vagyok... - Az Úr így felelt: **Ha eljön a pillanat, én mindent elintézek, és te semmi sem leszel.**

Láttam az Urat, egyenesen állt, és egy fának támaszkodott. Érett búzalkalászok és szőlők vették körül, amelyeket a belőle áradó sugárzás érlelt.

Közösségek kutatnak új ájtatossági formák után, s közben **elhanyagolják a Szentlélek hagyományos tiszteletét. Ezért annyi a tévedés és a békétlenség, s ezért olyan kevés a világosság**. Nem hívják segítségül a Szentlelket, ezért nem ismerik föl a Világosságot, még a szemináriumokban sem. Egymás üldözése és féltékenység uralkodik a szerzetesrendekben, ezért van sötétség a világon.

– **Senki sem fog eltévelyedni, aki a Szentlelket hívja segítségül**, éljen akár a világban, akár kolostorban.

– **Minden pap, aki a Szentlélek áhítatos tiszteletét gyakorolja, és erről másoknak is beszél, megvilágosodásban részesül.**

Az Úr Jézus Boldog Mirjam nővéren keresztül kérte Egyházától a Szentlélek Úristen tiszteletének a terjesztését s konkrét útmutatásokat adott ennek a módjáról.

A hang ismételten fölhívta figyelmemet, hogy **az egyetemes egyházban el kell rendelni a havi egy Szentlélek-mise bemutatását**. Ennek az áhitatgyakorlatnak hatásáról köteteket lehetne írni, de képtelen vagyok tartalmukat visszaadni, hiszen sem írni, sem olvasni nem tudok. Az Úr majd elindítja a lángot, amikor akarja.

Maga az Úr Jézus kérte **a Szentlélek-kilenced végzését** és megadta annak konkrét módját.

Szentlélek-kilenced

(Pünkösöd előtt kilenc nappal kell elkezdni.)

A Szentlélek-kilencen két imából áll, a Veni Creator énekléséből (imádkozható is) és a bűnbánati zsoltár imádkozásából. Ezt a kilencedet nem csak Pünkösöd előtt, hanem egyéb alkalmakor is imádkozható, ha különösen meg szeretnénk hívni a Szentlelket.

Veni Creator Spiritus (Teremtő Lélek, jöjj közénk...)

ÉE 122. (Hozsanna 327) (magyar fordítás: ÉE 123., H 102)

És a Miserere (bűnbánati) zsoltár napi imádkozását:

ÉE 122. (Pünkösdi himnusz. Hrabanus Maurus (IX. század) csodálatos költeménye az Egyház Szentlélek-hitének tökéletes kifejezése. Pünkösödön kívül is énekeljük: szentségek kiszolgáltatása előtt, lelki napok, tanfolyamok megnyitásokor stb. A világegyház közös éneke, illő, hogy latinul is tudjuk. Régi szokás, hogy 1. versszakát térdelve éneklük.)

2. Qui Paraclitus diceris, - Donum Dei altissimi, - Fons vivus, ignis, caritas, - et spiritalis unctio.

3. Tu septiformis munere, - dextrae Dei tu digitus, - tu rite promissum Patris - sermone ditans guttura.

4. Accende lumen sensibus, - infund(e) amorem cordibus, - infirma nostri corporis - virtute firmans perpeti.

5. Hostem repellas longius, - pacemque dones protinus, - ductore sic te praevio - vitemus omne noxium.

6. Per te sciamus, da, Patrem, - noscamus atque Filium, - te utriusque Spiritum - credamus omni tempore.

7. (Meghajolva:) Sit laus patri cum Filio, - Sancto simul Paraclito, - nobisque mittat Filius - charisma Sancti Spiritus. Amen.

51. (50) Zsoltár

Könyörgés megbocsátásért és újjászületésért

A karvezetőnek. Dávid zsoltára, amikor Nátán próféta eléje járult, miután ő Batsébával vétkezett. Könyörülj rajtam, Isten, irgalmad szerint, könyörületességed szerint töröld el gonoszágomat! Moss egészen tisztára vétkemtől, bűnömtől tisztíts meg engem! Mert elismerem gonoszágomat, és bűnöm előttem van szüntelen.

Ellened vétkeztem, egyedül ellened, s azt cselekedtem, ami előtted gonosz, hogy igaznak bizonyulj beszédedben, és igazságos a te ítéletedben. Íme, gonoszágban fogantattam, és bűnökben fogant engem az én anyám. Íme, te a szív igazságát szereted; bölcsességedet titokban kinyilatkoztattad nekem.

Hints meg engem izsóppal és megtisztulok, moss meg engem és a hónál fehérebb leszek! Add, hogy örömet és vidámságot halljak, hadd ujjongjanak csontjaim, amelyeket összetörtél! Fordítsd el bűneimtől arcodat, töröld el minden gonoszágomat!

Tiszta szívet teremts bennem, Isten, s az erős lelket újítsd meg bensőmben! szent lelkedet ne vond meg tőlem! Színed elől ne vess el engem, szent lelkedet ne vond meg tőlem! Add vissza nekem üdvösséged örömét, és készséges lélekkel erősíts meg engem! Hadd tanítsam újtáidra a bűnösöket, hogy hozzád térjenek az istentelenek!

Szabadíts meg a vértől, Isten, szabadító Istenem, hogy nyelvem ujjongva hirdesse igazságodat! Uram, nyisd meg ajkamat, hadd hirdesse szám dicséretedet! Hiszen nem kedveled a véres áldozatot, ha égő áldozatot hozok, nem tetszik neked. A töredelmes lélek áldozat Istennek, a töredelmes, alázatos szívet, Isten, nem veted meg.

Tégy jót, Uram, jóságodban Sionnal, hogy felépüljenek Jeruzsálem falai. Akkor majd kedvedet leled az igaz áldozatban, ajándékokban, egészen elégő áldozatokban; Akkor majd fiatal bikákat tesznek oltárodra. (Zsolt 50, 1-21)

A jeruzsálemi pátriarkán keresztül jutott el a Szentatyához az ÚR kérése. XIII. Leó pápa két enciklikát adott ki a Szentlélek-imádásról:

1895. május 5-én : „Provida matris”.

1897. május 9-én: „Divinum illud munus”, ezen szerepel a következő utasítás: „*Elhatározzuk és elrendeljük, hogy az egész katolikus világban a jelen és a következő években pünkösöd előtt az összes plébániatemplomokban kilencnapig ájtatosság legyen...*”

II. János Pál pápa a nővér boldoggá avatása után kiadta a „Dominum et Vivificantem” (Urunk és Éltetőnk) c. enciklikáját a Szentlélek Úristenről.

Mirjam nővér egy alkalommal (eksztázisban) diktálta a következő, azóta a világegyházban elterjedt imádságot:

„Szentlélek Isten világosíts meg engem!

Isteni szeretet eméssz (f)el engem!

Az Igazság útján vezess engem.

Mária, Édesanyánk vigyázz reám!

Jézussal áldj meg engem!

Minden rossztól, eltévelyedéstől,

félrevezetéstől és veszélytől óvj meg engem! Amen.”

Boldog Mirjam nővér mesélte egy alkalommal:

Tegnapelőtt áldozáskor úgy éreztem magam, mint akinek nincs hite, és hogy aki egy darab közönséges kenyeret vesz magához, több tisztelettel teszi. Utána azt éreztem, hogy ez nagyon nehéz lelkiállapot. Így szóltam Istenhez: *Ha a helyedben volnék, és valaki így jönne áldozni, egy mély szakadékba hajítanám, hogy megszabaduljak tőle.* Undorodtam magamtól, és sirt a lelkem. Ekkor hirtelen meghallottam az Úr hangját: *Hát már nem hiszed, hogy én vagyok maga az Irgalom?!*

Szentáldozásra készülve:

Uram, én csak tudatlan gyermek vagyok! Vak és gyöngé. Azért vagyok itt, hogy nézzelek, hogy segíts előrehaladnom, hogy erőt és életet merítsek belőled! A te erőd nélkül fölfal az oroszlán... Ha meglátlak, meggyógyulok. Pillantásod számomra az Élet. Vedd szívemet, lelkemet, egyesítsd magaddal, és így mutass be a mennyei Atyának!

Máshol pedig erre hív fel:

Jézus hozzád akar menni, az éj közepén, készítsd el hálószobáját, és hallgasd meg, mit akar! - Egy kis cellát kíván, szegényeset, egyszerűt, kicsi fekhelyet kér a hallgatás erényének, mindig fölújított matracal. *A fölújítást csak az állandóan megismételt alázatos cselekedettel lehet elvégezni, valamint a szeretet vánkosságával és a türelem takarójával.* A szép, nagy, fehér függöny pedig megóv a kísértésektől, és nem engedi, hogy a szeretet kihűljön. Szükség van még egy éjjeli lámpára is, amelynek üvege a remény és a hit, az olajat pedig a szüntelen imádság adja. A lámpa úszója az Isten iránti szeretet, amely a lelket a föld fölé emeli; kanóca az odaadó áldozatkészség, amely mások kedvéért megfélemezik saját szükségleteiről; és végül a fényt az engedelmesség és a szándék tisztasága gyújtja meg.

Látom, miképpen adják el testvéreim szerelmes Jegyesemet. Ó, testvérem, miként vagy képes eladni Jézust a magad élvezeteiért, hogy a Sátán útját járd, amely a pokol felé vezet?! Ó, testvérem, ha el akarod adni Jézust, én megveszem tőled! *Ó, édes Üdvözítőm, megvásárollak könnyeimmel, engedelmességgemmel, alázatommal, szeretetemmel, áldozataimmal, halállommal, a legtisztább felebaráti szeretettel!* Ha mindezt megteszem, visszaszerezlek azoktól, akik eladtak.

Az Úr virgácsot tart a kezében, hogy megfenyítse a földet. Az Úr kopogtat barátai ajtaján, de ők ellenségekké váltak. Az Úr kopog... Az Úr megharagudott a hálátlan emberre, akit megteremtett, elhalmozott ajándékaival, akinek odaadta szívét, testét, mindenét, de a hálátlan ember nem köszöni meg, és nem szereti őt. Az Úr minden ajtón bekopog, de senki sem nyit ajtót. *Az Úr kiált, de senki sem válaszol, senki sem jön hozzá, senki*

sem várja. Nyissátok meg a szíveteket előtte, hogy kárpótoljátok! Csak rá gondoltatok, csak őt szeressétek, csak őt kövessétek!

Segélykiáltás az isteni igazságosságához: *Elég, Uram, elég! Hagyd abba! Lágýítsd meg szívedet, én Istenem! Hallgasd meg sóhajtásunkat és kiáltásunkat, szánd meg vigasztalanságunkat! Elég, Uram, lágýuljon meg szíved, figyelj jajkiáltásunkra! Tudom, Uram, hogy nem szívesen versz minket. Kérlek, hagyd is abba! Könyörüljön meg rajtunk szíved, hiszen oly jó vagy, de igazságosságod keményebb a pokolnál! Legyen elég! Bánj velünk irgalmasságod szerint! Egyedül te vagy igaz és szent. Szívesebben jelennék meg könyörületességed előtt, mint igazságosságodra várva. Ha igazságosságod alapján ítélsz meg engem és testvéreimet, milyen pokol lenne eléggé feneketlen számunkra? Cselekedj velünk nagy irgalmasságod szerint! Hallgasd meg testvéreim kiáltását!*

Ha nem Jézusról beszélt, akkor Máriáról. A rózsafüzérről így szólt:

Az Üdvözlégý a búzaszem, a Dicsőség a kalász. Minél áhítatosabb az „Ave”, annál szilárdabb és nagyobb a „Glória Patri”.

Ha az egész föld egyetlen vízcsepp volna, hogy fölfrissítse, nem volna elég. Ha minden szív érte égne, nem volna elég. Én egy vízcsepp vagyok, és Ó az óceán. Bárcsak nagyobb szívem lenne, mint a föld és a tenger együttvéve, hogy jobban szerethesselek, Istenem!

Légý elégedett, leányom! Ne légý gondban amiatt, amit rád fognak az emberek! Légý elégedett, leányom, az emberek szándékai múlandók! Hagyd őket elvonulni! Én, aki Isten vagyok, hagyom, hogy azt tegyék, amit akarnak. Várok. Te is hagyd rájuk, és várj velem!

Minden veszedelemben Urához futott, elragadtatásaiban gyakran találkozott vele:

Ó, Uram, mindig oltalmaz meg engem, amint az anya ölében őrzi gyermekét! A gyermeknek ott semmire sincs szüksége. Nem kíván sem enni, sem inni, anyjánál mindene megvan, amire csak szüksége lehet, és megóvja őt minden veszedelemtől. Így vagyok én is, Uram, ha körülveszel szereteteddel, semmiben sincs hiányom. Csupán az a vágyam, hogy a tiéd legyek! Sohasem akarok tágitani mellőled, mert amint a gyermek is bajba kerül, mihelyt anyja ölét elhagyja, úgy járnék én is, ha elhagynálak. *Óvj meg engem, Uram, szereteted ölében!*

Egy hang ezt mondta: *Figyelj, és vigyázz! Az Úr akar. Az Úr akar. Az Úr akar...* De mit akar? Mondd meg hát!

Azt akarja, hogy egy negyedórára se veszítsd őt szem elől!

Ó a minden... Halálunk pillanatában mennyire fogjuk sajnálni, hogy nem használtuk ki eléggé időnket Istenért!

Ha hittel mondanánk: *Hegy, változtasd meg helyedet*, engedelmeskedne nekünk. Vagy ha azt mondanánk: *Föld, kezdj el rengeni*, földrengés történne.

A pusztában Jézus egy gyümölcsökkel megrakott kis fát mutatott nekem, amelyből több is volt. Jézus így szólt hozzám: *Nézd ezeket a kis fákat, illatuk betölti az egész pusztát! Ezek a kis fácskák azok a lelkek, akik saját szemükben kicsik, mert alázatosak. Ugyanakkor nézd azokat a magas fákat, amelyeknek alig van gyümölcse, és az is rothadt, bűdös. Ilyenek a kevély lelkek.*

Azután még ezt mondta Jézus: *Nézd ezt a két embert! Egyikük nagy tiszteletnek örvend az egész világon, mert a természet minden ajándékával meg van áldva. Szép is meg gazdag is. Önmagának is nagyon tetszik, és élvezi a föld minden gyönyörét. Lelke azonban undorító az Úr szemében. A másik szegény, beteg és megvetés veszi körül, de szíve csak engem keres, és egyetlen vágya: megtenni akaratomat. Milyen szép ez a lélek az én szememben, és mekkora dicsőség vár rá a mennyben!*

Hallottam, amint Jézus még ezt is mondta:

Bűnösök! Nem kérdezem, miért vétkeztek, csak azt, hogy miért nem tértek meg?! Mihelyt hozzám jöttök, elfelejtem múltatokat.

Csak jöjjetek, jöjjetek hozzám, hogy megmenthesselek benneteket!

A tisztaság szüze a liliumok királynője, de hiába a tisztaság szüze valaki, ha nincs benne szeretet, megsebzí Jézust.. Sokkal rosszabb a szeretet ellen véteni, mint a szüzesség ellen.

Ma reggel így szóltam Jézushoz: Ébredj föl! Hozzád jöttem vakon, süketen és némán. Jöjj és oldd meg a nyelvem, hogy soha többé ne legyek néma! Fülelem süket mindarra, ami te vagy. Segíts rajtam! Változtass meg!

Szentlélek, világosíts meg engem! Mit tegyek? Hogyan találhatom meg Jézust? A tanítványok folyton Jézussal voltak, mégsem értették. Én is Jézus házában vagyok, mégsem értem. A legjelentéktelenebb apróság megzavar és fölizgat. Túlságosan érzékeny vagyok, és nem vagyok elég nagyvonalú, hogy áldozatot hozzak Jézusért. Ó, Szentlélek, amikor a tanítványoknak fölragyogtattad fényedet, egészen megváltoztak: erejük megújult, és könnyebben hoztak áldozatot! Megtanulták jobban megismerni Jézust.

Béke Forrása, világosságoddal világosíts meg engem! Éhes vagyok, táplálj engem! Szomjazom, jöjj, és adj innom! Vak vagyok, add vissza szemem világát; jöjj, változtasd gazdagsággá szegénységemet! Tanulatlan vagyok, oktass engem! ***Ó, Szentlélek, teljesen átadom magam neked! Amen.***

Boldog Mirjam nővérrel, életének történetével, gondolataival az előző évben két számban is találkozhattunk (XV/3 és XV/4.) – a szerkesztő.

Boldogok, akik nem látnak, és mégis hisznek (Jn 20,29)

Christiane Claessens tanúságtétele a svájci Lausanne-ból

Christiane Claessens az első tanúja Joelle Beuret-Devanthéry 2010 októberében Medjugorjében történt gyógyulásának. Ő maga írta le a zárandoklatot és a gyógyulás történetét.

2010. október 16-án negyvenhatan, legtöbben a Szalézi Szent Ferenc és Szent Teréz plébániáról magán zárandoklatra indultak Medjugorjéba. Ez volt a mi huszadik zárandoklatunk, mely pontosan abban az időben történt, amikor a Béke Királynőjéről nevezett imaközösségünk megalakulásának huszadik évfordulóját ünnepeltük. Ez csodálatos lehetőségnek bizonyult imacsoportunk számára, hogy hálát adjunk az Úrnak, mert Mária mindnyájunkat kézen fogva vezetett, és minden nehézség ellenére megtartott e húsz év alatt. Valóban, a Sátán nem bírja elviselni Szűz Máriát, és ezért gyűlöli az imacsoportokat is, melyeket Mária oly lelkesen buzdít. Isten kegyelméből hűségesek maradtunk, és minden hétfőn összegyűltünk imádságra, Krisztus életének titkairól való elmélkedésre. Ezt követte a Szűzanya üzenetének felolvasása, melyet a világnak adott, sőt még mind a mai napig ad minden hónapban Medjugorjében.

Két napot töltöttünk a buszon imádkozva és a medjugorjei történésekkel ismerkedve, melyek 1981-ben kezdődtek és mindmáig tartanak. Vasárnap este 20 óra körül érkezünk meg Medjugorjéba. Október 18-án, hétfőn esős időben, de szívünkben nagy örömmel mentünk fel a csúszós úton a Jelenések hegyére. Mindenki segített mindenkinek. A zárandokok között volt az ötvenes éveiben járó teljesen vak Joelle is tizenkét éves lányával Vinciane-nal, valamint szerény és mosolygós barátnője, Claudia, aki nagy szeretettel és figyelemmel kísérte mindenhová. Joelle boldog volt, s úgy tűnt, szinte lebegve tette meg a hegyre vezető sziklás utat. A Szűzanya szobra előtt csodálatos imája tele volt az égi Édesanya iránti szeretettel és bizalommal. Csoportunk húsz percig csendben imádkozott a hegyen, majd elindultunk lefelé, hogy 17 órakor újra találkozassunk a Szent Jakab templomban az imaprogramon. És ekkor Joelle-lal furcsa dolog történt: úgy érezte, mintha valaki fojtogatná – éppen a szentáldozás után – és azt hallotta, hogy valaki szemrehányást tesz neki a következő szavakkal: „Gyereket akartál – lányod született. Munkát kerestél – és kaptál. Most

már elég volt, nem hallgatnál el már végleg? Ha hideg van, van meleg otthonod; ha éhes vagy, mindig van mit enned; ha havazik, van meleg ruhád. Elhallgatsz már végre? Most már aztán igazán elég legyen!” Joelle-t nyugtalanság gyötörte. Ezen az estén Fábíán atyával beszélgetett a történekről, aki azt mondta neki, hogy Isten van jelen a Szentostyában, Ő jót akar nekünk, és ez a dolog biztosan nem tőle van. Azt tanácsolta: imádkozzon Istenhez és kérje tőle, segítsen, hogy képes legyen megtenni az Ő akaratát. Ez megnyugtatta Joelle-t.

Másnap, október 19-én elhatároztuk, hogy felmegyünk keresztutat imádkozva a Križevacra, egészen a nagy keresztig. Az idősebbek és Joelle Olivier atyával a völgyben imádkozták a keresztutat, míg mi, a csoport a csendes esőben, a még csúszósabb úton és nehezebb terepen, mint előző napon, felmentünk a Križevacra. Minden állomásnál hosszan imádkoztunk saját szándékainkra. Luc azt ajánlotta, hogy imádságban egyesüljünk a kicsi csoporttal, akik nem tudtak feljönni velünk a hegyre, és a keresztutat ajánljuk fel Joelle-ért, és kérjük számára különleges kegyelmeket – miért ne imádkozhatnánk a gyógyulásáért is –, hisz Istennek semmi sem lehetetlen. Nagy intenzív volt ez a keresztút. Mély imádság, melyben Krisztus szenvedéséről elmékedtünk, melyet bűneinkért viselt. 9 órától 15 óráig tartott. 17 órakor újra találkoztunk a medjugorjei templomnál, hogy részt vegyünk az esti programon.

Ekkor nagy csoda történt. Abban a pillanatban, amikor Joelle magához vette a szent Eukarisztiát, elkezdte látni a papot és fehér albáját. Legnagyobb meglepetésére felnézett és meglátta a lámpákat, a templom magas mennyezetét, a vitrázsokat. Úgy tűnt számára, mintha kivetették volna fekete burkából, ezért rosszul érezte magát. Claudiának, aki mellette állt, a következőket mondta: „Kérlek, vigyél ki innen, nem érzem jól magam”. Amikor kiértek, Joelle így szólt Claudiához: „Látom a fényt!” A sekrestyéhez értek, ahonnan éppen Oliver atya jött ki. Megkérdezte őket: „Mit csináltok ti itt?” Joelle a következőt válaszolta: „Látok!” Oliver atya mélyen meghatódott és azt ajánlotta, hogy menjenek vissza a templomba, ahol éppen befejeződött a harmadik rózsafüzér. Az emberek kijöttek a templomból, mi pedig körül vettük Joelle-t. Az atya, mint igazi pásztor, azt javasolta Joelle-nak, hogy adjon hálát Istennek, majd együtt előre mentük a lépcsőhöz, a főoltár elé, letérdeltünk és megköszöntük Istennek azt a hatalmas ajándékot, mellyel megajándékozott bennünket. Ez a cselekedetünk arra az Evangéliumi történetre emlékeztetett, melyben Jézus meggyógyította a tíz leprást, akik közül csak egy tért vissza, hogy köszönetet mondjon neki. Majd odamentünk a Szűzanya szobra elé, hogy megköszönjük neki

közbenjárását. Ezután visszatértünk a panzióba. Néhány olasz származású asszony és a Plymouthból érkezett zarándok elmondta, hogy áldozáskor Joelle mögött álltak, és amikor megáldozott, rózsaszaletot árasztott. Joelle később elismerte, hogy ez a rózsaszalet kísérté napok óta, és ez így van most is. Vinciane, aki a szentmisén ott volt, de utána visszatért a panzióba, nem tudta, milyen óriási kegyelemben részesült édesanyja. Fontos hangsúlyoznunk, hogy Joelle sohasem látta a lányát, mert már 42 éve vak.

Oliver atya nagyon boldog volt. Felszaladt a panzióba, és mindenkit hívott, hogy jöjjenek le a ház elé, mert egy örömhírt szeretne megosztani mindnyájukkal. Amikor Joelle megérkezett, már minden zarándok ott volt. Joelle ránézett a lányára és azt kérdezte: „Megmostad a hajad?” Vinciane nem vett észre semmit és azt válaszolta: „Igen”, majd megkérdezte: „Miért kellett mindnyájunknak lejönni ide?” Joelle felé fordulva a következőket mondta: „Nem látsz rajtam semmi változást?” Vinciane ránézett és így szólt: „Nem”. „Nézz meg jobban” – mondta neki az édesanyja, és ekkor Vinciane felkiáltott: „Te látsz!” Milyen megható! Az örömtől megittasodva egymás karjaiba borultak, és így maradtak öt percig. Vinciane később elmondta: „Nem hagytam abba az édesanyám gyógyulásáért való imát, és azt mondtam Máriának, hogy addig nem megyek el Medjugorjéból, amíg ő nem kapja vissza a látását”.

Milyen csodálatos hit! Mária meghallja gyermekei kiáltását! Az egész csoport nagyon boldog volt. Imádságban köszönték meg az Úrnak és az Ő Édesanyjának, Máriának. Habár már este tíz óra volt, mégis Joelle-lal az élen elmentünk a Kék kereszthez, arra a helyre, ahol a Szűzanya rendszeresen megjelenik Mirjanának és Ivánnak.

Nem tudtuk elrejtetni azt a mély örömet, melyet éreztünk. Örömet azért, hogy ilyen értékes jelet adott nekünk Mária imaközösségünk megalakulásának huszadik évfordulóján. Ez valóban olyan jel, melyet Mária ad nekünk, a mi Édesanyánk. Jel, mely abban segít nekünk, hogy kitartsunk, állhatatosak maradjunk.

Mária vezet bennünket, megerősít, fogja a kezünket, szeret bennünket, és azt szeretné, ha az imaközösségeinkben terjesztenénk és megélnénk üzeneteit, melyet már majdnem harminc éve ad nekünk. Amikor zarándoklatra indulunk Medjugorjéba, belépünk Mária iskolájába, melyben Ő Fiához vezet.

„Embernek ez lehetetlen, Istennek azonban minden lehetséges” (Mt 19,26).

Christiane Claessens

Mária iskolájában mindent szívből kell tennünk

1. Rózsafüzérima minden nap;
2. Szentírásvolasás minden nap legalább 5 percig;
3. Havi szentgyónás;
4. Szentmisén való részvétel minden vasárnap, és lehetőség szerint hétköznapokon is;
5. böjt kenyéren és vízen hetente kétszer, javasolt nap a szerda és a péntek.

Mária iskolája a szentség útja. Ez az arany szabálya minden Mária, Béke Királynője imaközösségnek.

Sötétségből a világosságba

Ezt a levelet a gyógyulást nyert Joelle írta barátainak

Kedves Barátaim!

Szeretném megosztani veletek azt, ami 2010. október 19-én, medjugorjei gyógyulásom után történt. Amikor azon az első estén kiléptem a medjugorjei templomból, meg tudtam különböztetni a fényt, az emberek arcát: láttam, hogyan mozog a szemük és a szájuk. Ahogyan múltak a napok, a látásom lassan, fokozatosan javult. Svájcba való visszatérésünkkor az autóbusból azt vettem észre, hogy „kócos fák” állnak az út szélén. Barátnőm, Claudia azt mondta nekem, hogy ha újra látok ilyet, mutassam meg neki. Néhány perc után, az autóbusz tovább haladt az úton, és akkor újra megláttam egy kócos, fésületlen fát... „Ez pálma!” – mondta Claudia. Képzeljétek csak el, milyen lehetett felébredni 42 év után. Már semmi sem ugyanaz. Az imaközösség tagjai csodálatos emberek, mellettem állnak. Erőt adnak ehhez a felébredéshez, a Fénybe tekintéshez.

Amikor visszatértem Svájcba, újra megismertem testvéreimet és szüleimet. Ha besötétedik, számomra pihenést jelent. Az életem ugyanúgy folytatódik. Tovább imádkozom Jézushoz és Máriához. Az irántuk való szeretetemet szüleim ébresztették fel bennem, és ezt a fáklyát tovább adtam lányomnak, Vincianne-nak, aki velem volt Medjugorjében.

Az első napokban, amikor Lausanne-ban megláttam a nagy házakat, tízemeletes épületeket, kízó fájdalmat éreztem a gyomromban, megizgadtam és hányanom kellett. Nem mertem kimenni az utcára, mert nagy félelmet éreztem a hatalmas épületek miatt... De ugyanez volt a helyzet az emberekkel is: minden találkozás félelmet és rosszulletet okozott nekem. Volt, ahogy volt, nem veszítem el bizalmamat, mert ha Jézus és Mária visszaadta a látásom, akkor biztos vagyok abban, megadják a kegyelmet is, hogy elviseljem azokat a nehézségeket, melyek gyógyulásomat kísérik. A

hit, a türelem, a bátorság és a bizalom gyönyörű jelek, melyeket megtartok életutamon. Biztos vagyok abban, hogy Jézus mindig befejezi művét. Ő, aki mindig diszkréten és szelíden munkálkodik.

Ma már jobban felismerem a dolgokat. Látom a nagy tárgyakat, olyanokat, mint a ház, a fa, a zöldövezet, az autó, a macskánk, a lépcsőház, a nap és az emberek. Visszatértem a munkahelyemre, és a házimunkát is könnyebben végzem. Vinciane örül annak a változásnak, mely édesanyjával történik, és azt mondja, hogy Isten békéje uralkodik otthonunkban! Imádságban veletek maradok!

Joelle Beuret-Devanthery (Lausanne, 2010. november 19-én)

u.i: Még valami, ami segítség lehet abban, hogy megértsétek azt, amit átélek:

Az emberek azt mondták nekem, szerencsém van, hogy nem látom ezt a csúnya és szürke világot. Azt mondták, hogy az emberek rosszkedvűek. Elképzelttem, hogy a föld szürke, az emberek olyanok, mint a szürke pálcikák, a nap pedig sűrű felhőn keresztül süt, és még a víz is, amit iszom, szürke és zavaros.

Nagyon meglepődtem, amikor felfedeztem a gyönyörű tarka természetet, a mosolygós embereket, a csodálatos napot a kék égen, és hogy a világ tele van gyönyörűséggel és harmóniával! Dicsőség Neked Istenem!

Azt képzeltem, hogy az emberek olyan szorosan állnak a megállóban, mint a szardíniák a konzervdobozban, és ez nagyon kimerített. Ma már rendszeresen nyerek tizenöt percet, mert megtalálom az utat az emberek között, így gyorsabban érkezem a metróhoz. A Szűzanya vezet, fogja a kezem és mutatja az utat. Köszönöm, Mária!

A környezetemben élő hitetlen Tamások azt mondták, hogy ez lehetetlen. Néhány nappal később azonban felhívtak és azt mondták, hogy jól átgondolták a dolgokat, és a csodában Isten kezét vélik felfedezni.

Sokat tudnék még mesélni erről, de túl hosszú lenne.

Néhány vizsgálat eredménye nyilvános. A jobb szememmel kicsit jobban látom a fényt, mint a ballal. Decemberben – 2010. 12. 08-án – előjegyzett vizsgálatra egy baseli szemész professzor. Újra jelentkezni fogok. Maradjunk együtt az imában, adjunk hálát Máriának, a Béke Királynőjének és az Ő Fiának, Jézusnak, aki azt mondja: nem mentek be a Mennyek országába, ha nem lesztek olyanok, mint a gyermekek... A gyógyulás gyermeki lelkiületet ajándékozott nekem, gyermeki tekintetet, mellyel átléptem az éjszakából a Világosságra!

Uram, minden tőled van, minden a mi boldogságunkért, és minden Tehozzád tér vissza.

(fordította: Sarnyai Andrea)

Mária- kegyhelyek

Kigyós

Kigyós Ukrajnában, Beregszász mellett, a határtól 15 km-re fekszik. Egy református falu, ahol a Szarka család házában a fa keresztre rögzített öntött vas Krisztus egész felületéből szivárogoz az olaj.

A Szarka házaspár története hitbéli szempontból is évekre nyúlik vissza. Eleinte éltek a szokásos életüket. A férfi (Tibor) nem járt a templomba. Vasárnaponként csak felesége, Mária ment mindig szorgosan a református templomba. Úgy gondolta, ő hívó, a férje pedig nem, mivel nem jár templomba. Szarka Tibor egyre inkább azt érezte, hogy neki az élő Krisztusra van szüksége, de azt nem találja a reformátusoknál, elsősorban ezért nem jár a templomba. Felesége először azt gondolta, különködik, hiszen ő, aki a templomba jár, ő hívó. A férje pedig csak egyre mondogatta, hogy neki egy feszületre van szüksége, az otthonukban. Felesége asszonyi engedelmességgel, de dúló belsővel elkísérte egy kegytárgy boltba, ahol találtak is egy szép feszületet, de azt látta, hogy a férjének az nem kell. Így üres kézzel mentek haza. Addig beszéltek erről, hogy egy feszület kell Tibornak, míg egyszer csak beállított a szomszéd, hogy ő az öntödében dolgozott, és ott elfeküdt több korpusz, amit öntöttek vasból, megtalált abból egyet olyan koszosan és rozsdásan, ahogy egy öntvény kinézhet sok év elfekvés után, odaajándékozta nekik. Tibor érezte, hogy ez az, amire (Akire) neki szüksége van. Nekiállt és lepucolta – szép lett! Ez után ki is festette. Napokig kellett kerülgetni, amíg száradt. Mária dúlt fült, de feleségi engedelmisséggel elviselte. Egy rokonuktól sikerült egy egyszerű keresztet is kapni hozzá.

Tibor nekiállt, hogy kifúrja az öntött vasat a kezénél, lábánál. Négyszer-öttször is neki kellett fognia, olyan nehéz volt lelkileg elviselnie ezt a fúrást. Amikor végzett vele, fal fehéren tántorgott be feleségéhez. Mária kérdezte, hogy mi van vele. Ő csak azt tudta rebegni: élő embert fúrtam át! A felesége akkor még nem értette...

Férje ragaszkodott hozzá, hogy a korpusz a szobába belépéskor pont az ajtóval szemben legyen feltéve a falra. Ezért oda rakták.

Egy hét múlva furcsa dolgot látott meg Mária: Krisztus, a korpusz el kezdett csillogni és szép lassan lecsöppent az első csepp olaj a korpusz lábáról. Gyorsan fölraktak a falra egy kis polcocskát, arra egy kis tálkát, hogy felfogja az olajat. 2004. február 26-án kezdődött az olaj könnyezése. Azóta folyamatosan szivárogoz az egész korpusz felületéről. Egy-egy ember megjelenésekor, (papi személy vagy komolyan hívő lélek) jelenlétekor többször előfordult, hogy egyszerre sokkal intenzívebb lett az olaj könnyezés.

Szarka Tiborban mindigis megvolt egy Mária tisztelet. Így mondja: Van apám, van anyám is, tehát van Szűzanya. Ezért úgy érezte, hogy neki egy Szűzanya szoborra is szüksége van az otthonában. Tudta, hogy egy ismerősüknek van egy ilyen szobra, ezért elküldte feleségét érte. Mária pedig tiltakozott magában ez ellen, mert úgy tudta, a szobrot a hölgy másnak akarja adni, ezért a hölgygel csak annyit beszélt meg, hogy délután találkozzanak, és együtt menjenek el Mária szobrot vásárolni. Délután a férjével ott voltak a találkozás helyén, de a hölgy – szokásától eltérően – nem jelent meg időben. Nagy késve megjött, és közölte, hogy nem mennek venni semmit, mert ő odaadja a szobrot a Szarka házaspárnak. Ő már reggel indítást kapott arra, hogy nekik adja a szobrot (csak az asszony nem kérte). Így került hozzájuk mégis a Mária szobor.

Szarka Tibor élő Krisztust keresett. Ezért 2001-ben az Ortodox Egyházban kezdték meg az élő Isten keresését. Két év múlva Tibor úgy érezte, hogy itt nem találja, amit (Akit) keres. „Makacs” ragaszkodása miatt tovább keresték máshol. Egy szektába is besodródtak, de érezték, hogy tovább kell keresniük. A Görög Egyházban is keresték. Kb. négy év után eljutottak a Katolikus Egyházhoz. Úgy fogalmazznak, hogy az alázatot és más sok-sok mindent csak a Katolikus Egyházban találták meg. Nehéz volt a döntést meghozni, de végül eldöntötték, hogy itt valóban fellelhető az élő Krisztus. És amikor elhatározták, hogy innentől fogva a Katolikus Egyházhoz kívánnak tartozni, másnapról megkezdődött a zarándokok érkezése az olajat könnyező Krisztushoz. Ez a zarándoklás azóta is tart.

A szoborból szivárgó olaj – laboratóriumi vizsgálatok alapján – nagyon hasonló zsírsav összetételű, mint a napraforgó olaj, de nem egyezik azzal.

Szarkákék tömör megfogalmazásaiból:

Egyszerű az út, három út nincs, csak kettő, vagy hiszek, vagy nem hiszek.

Nincs felekezeti hovatartozás kérdése, csak az, hogy igaz hitben élünk-e?

Ne mondja magát kereszténynek az, aki megveti Krisztus keresztjét.
Szarkáék élete ma az egyszerű ráhagyatkozásban telik napról napra.
Mondják: „Az életben, ahogy az Isten adja, úgy legyen.”

Jánossy Gábor

Kő az Úton

Gondolod, kerül életed útjába
Egyetlen gátló kő is hiába?
Lehet otromba, lehet kicsike,
Hidd el, ahol van, ott kell lennie.

De nem azért, hogy visszatartsd téged,
S lohassza kedved, merészséged.
Jóságos kéz utadba azért tette,
Hogy te megállj mellette.

Nézd meg a követ, aztán kezdj el
Beszélgetni róla Isteneddel.
Őt kérdezd meg, milyen üzenetet
Küld azzal az akadállyal neked.

S ha lelked Istennel találkozott,
Utadban minden kő áldást hozott.

Prohászka Ottokár

Mária Korszaka

A magyarországi Máriás Papi Mozgalom életéből

A Szentlélek és a Máriás Papi Mozgalom

A cenákulumokat ezzel az imával szoktuk kezdeni: „Jöjj Szentlélek, jöjj a Te leginkább szeretett jegyessed, Mária, Szeplőtelen Szívének hathatós közbenjárása által”

A Szűzanya ezt az imát nyomatékosan kérte. Az 1994. május 22.-i üzenetében kétszer is, majd ugyanezt kérte 1997. december 31.-én ismét.

Amikor a Szentlélek és a Máriás Papi Mozgalom kapcsolatáról beszélünk, azt kell látnunk, hogy ez az ima az alapvető kapcsolatot jelenti a Szentlélek és Mária között, amely a teljes és feltétlen bizalomra épül. A Szentlélek közli Máriával az Atya tervét az emberiség megmentésére és azt, hogy ebben milyen komoly szerepet szánt Máriának. És a Szűzanya igent mondott ennek a tervnek a véghezvitelére. Ez pedig azt jelenti, hogy a Szentlélek és Mária között teljes akarat-egység és teljes szándék-egység van. Vagyis Mária maradéktalanul megbízik a Szentlélekben és ugyanazt akarja, amit a Szentlélek akar és a mennybe felvett, megdicsőített Mária ismét aláveti magát szeretetből az isteni akaratnak.

„Ti vagytok a végső idők apostolai. Az én feladatom, hogy felkészítsek titeket a Szentlélek fogadására, aki eljön, hogy elhozza számotokra a második Pünkösöd ajándékát... A Szentléleknek meg kell dicsőülnie. A Szentlélek megdicsőül akkor, amikor isteni tüzével megtisztít és átalakít benneteket.” /K.K. 1995. II. 2./ - mondja a Szűzanya a Kék Könyvben.

Hogyan történhet meg a szíveknek és a lelkeknek ez az előkészítése? A Kék Könyv erről a következőket írja: „Új tűz fog lejönni az égből és meg fogja tisztítani a pogányságba visszatért emberiséget. Olyan lesz, mint egy ítélet kicsiben, mindenki látni fogja magát, magának az Isten igazságának a fényében... Így a bűnösök visszatérnek a Kegyelemhez és az életszentséghez, az elveszettek a jóság útjára, a távollévők az Atya házába, a betegek a teljes meggyógyuláshoz. Legyen a ti megszokott imátok, amit gyakran ismételték, mert nektek megtanította és teljes szívből kérte az égi

Édesanyátok: Jöjj Szentlélek, jöjj a Te nagyon szeretett jegyessed Mária, Szeplőtelen Szívének hathatós közbenjárása által.” /1994. V. 22. /

Ebben az üzenetben benne van az egész feladat, amire a Szűzanya vállalkozott. Ez valóban egy óriási feladat, amely tökéletes együttműködést kíván a Szentlélek és Mária között.

Ez az esemény a második Pünkösöd eljövetele lesz, ami nem lesz más, mint a Szentlélek rendkívüli és minden emberre kiterjedő, hatalmas kiáradása. Isten mindent felülmúló szeretetének a kiáradása lesz a Földre. Olyan óriási esemény lesz, amilyen még nem volt az Ige megtestesülése óta az emberiség történetében. Egyúttal szükségszerű esemény is lesz, amely a földi történések logikájából is következik, függetlenül és eltekintve attól, hogy mit mondanak erről a különféle egyéb égi üzenetek, jelenések és próféciák. Tehát mindenképpen meg kell történnie. Olyan nagyszerű, de ugyanakkor megrendítő és félelmetes (de nem pusztító) esemény lesz, amilyenre még nem volt eddig példa. Lezár a Földön egy történelmi korszakot, és elindít egy új és csodálatos korszakot, a II. János Pál pápa által annyira óhajtott és megjövendölt szeretet civilizációjának korszakát. Tehát lelki esemény lesz és a lelkek számára megrendítő erejű, olyan esemény, amely az embereket válaszút és döntés elé fogja állítani.

Ezek után meg kell vizsgálnunk azt a kérdést, hogy mi lesz a következménye a Szentlélek rendkívüli kiáradásának, a második Pünkösöd eljövételének?

1./ Megújul és megváltozik az emberek szíve és lelke, megszabadul a Gonoszság hatalmának nyomása és befolyása alól.

2./ Új korszak kezdődik a társadalom életében. A szereteten alapuló igazságos társadalom, a szeretet civilizációja fog felépülni.

3./ Megtisztul és megújul az Egyház. Jézus fényét fogja sugározni és elnyeri a teljes egységet.

4./ Megújul a Föld színe, a pusztító természeti csapások nyugvópontra jutnak. Az ember és a természet ismét harmóniába kerül egymással.

Nézzük ezeket egyenként:

1./ Megújul és megváltozik az emberek szíve és lelke, megszabadul a Gonoszság hatalmának nyomása és befolyása alól.

„Hogyha kitarotok velem az imában, akkor elő tudlak készíteni arra, hogy befogadjátok a Szentlélek ajándékát, aki egyre teljesebb módon akarja közölni magát veletek. Szeretete hatalmas erejéből megtisztul és megújul az egész világ... égő és égető tűzként jön hozzátok.

Úgy jön, mint Fiam tanúja... eljön, hogy visszavezesse a világot az Atya tökéletes megdicsőítésére. Készüljete e nagy ajándék befogadására,

amelyet Szeplőtelen Szívem nyert el számotokra.” (1980.IX.8.)” A Szeretet Lelkének tüze hamarosan véghezviszi a nagy megtisztulás művét. (1982.V.30.)

„A második Pünkösöd eljön, hogy ezt a pogánnyá vált emberiséget, amely a gonosz lélek erős befolyása alatt áll, teljes életközösségre vigye Urával, aki megeremtette, megváltotta és megmentette.

Csodálatos és lelki tűznyelvek fogják megtisztítani minden ember szívét és lelkét. Isten világosságában fogják látni magukat, és át fogja őket járni az Ő isteni igazságosságának éles tüze. A második Pünkösöd leszáll a szívekbe, hogy átalakítsa, érzékennyé és nyitottá tegye őket a szeretetre, hogy alázatossá és irgalmassá tegye, és megszabadítsa őket az önzéstől és mindenfajta gonoszságtól. Az Úr Lelke akkor minden kőszívet átalakít húsból való szívvé.” (1996.V.26.)

Miért történik majd mindez a Szentlélek és Mária közreműködésével Isten csodálatos beavatkozása által?

Azért mert pogánnyá vált az emberiség, vagyis hitehagyottá lett.

És azért is, mert az emberiség a gonosz lélek erős befolyása alatt áll, vagyis a lelkét átengedte a Sátánnak.

Mindebből az a következtetés vonható le, hogy az egyes ember, mint személyiség már olyan mélyre süllyedt, hogy önmaga erejéből és akaratából képtelen a megújulásra és a felemelkedésre.

Az úgynevezett felvilágosodás előtt megkérdőjelezhetetlen volt az a két alapelv, amelyre az emberi társadalom épült: Az Isten és az ember közötti kapcsolat, valamint a társadalom szakrális vagy metafizikai alapja, amelyre az Ég és a Föld harmonikus viszonya épült.

Azután jó 250 évvel ezelőtt jött a felvilágosodás ideológiája, amely a gőg, a kevélység és a kételkedés székhelyévé tette az emberi gondolkodást, s miután Nietzsche megfogalmazta és hirdette azt a tételt, hogy „Isten meghalt, mert megöltük” ezért nincs rá szüksége az embernek, szóval a gonosz erők működésbe léptek és az Isten – ember kapcsolat harmóniáját szépen, lassan lerombolták. Isten kiszorult az emberek lelkéből, s ma már ott tartunk, hogy mindent materiális érdekek irányítanak. Az emberek lelkét a Sátán, a gonoszság hatalma vette birtokba, a pénz, a vagyon, a hatalom, a szex, az önzés és a gőg által. Az ateizmus az egész világon elterjedt.

„A Sátánnak, ellenfelemnek mindenütt sikerült megtévesztésével és alattomos kísértésével elterjesztenie tévtanait, mint az igazság új és időszzerű magyarázatát. Sok embert sikerült rászednie, hogy válasszák tudatosan a bűnt és éljenek bűnben – abban a téves meggyőződésben, hogy a bűn többé már nem számít rossznak, hanem értéknek és jónak” (1988.VI.11.)

„Az Isten elleni lázadás szelleme félrevezette az emberiséget. Sok lélekbe behatolt az istentagadás és kioltotta a hit és a szeretet fényét. Ez a Vörös Sárkány, amelyről a Szentírás beszél.” (1973.XII.1.)

„A Sátán az elméleti és gyakorlati materializmus tévedésével félrevezette az emberiséget, amely Isten helyett bálványokat készített magának: az élvezeteket, a pénzt, a szórakozást, a hatalmat, a kevélységet és a tisztátalanságot. Ezeket imádja mindenki! A szeretet helyett a gyűlöletet, az egység helyett a megosztottságot, az igazságosság helyett sokféle igazságtalanságot, a béke helyett folytonos háborúkat hozott. E századot valóban a kegyetlen és véres háborúk jelölték, melyek milliószámra szedték ártatlan áldozataikat. Az emberiség a Sátán dajkaságába, nagy hatalmába került, a sátáni és szabadkőműves erők vezénylete alatt. (Kék Könyv 1997.XII.31.)

Czakó Gábor író egyik tanulmányában a következőket írja: „A világtörténelemben először és Föld-szerte, és szinte hézagmentesen hatalomra jutott egy kökeményen és nyíltan istentelen, sőt Krisztus-gyűlölő civilizáció. A történelemben először jött létre olyan civilizáció, amelynek pusztulása is, fennmaradása is mérhetetlen veszélyt jelent minden földi lény számára. János apokalipszisében a csapások az egész természetet sujtják.” (Az Antikrisztus és mi)

Ezekben a mondatokban van az u.n. modern ember félresiklott életének a legnagyobb tragédiája. Minden egyéb csak következmény. Mindent a bűn irányít, amit követendő értéknek és jónak állít elénk a sajtó, a rádió, a televízió és az internet.

2./ Új korszak kezdődik a társadalom életében: A szereteten alapuló igazságos társadalom, a szeretet civilizációja fog felépülni.

Milyen most a társadalom? A liberális és szabadkőműves alapelvek világszerte uralkodóvá váltak a társadalomban. A mai társadalom eladta lelkét a Sátánnak. Ezért materialista. Bálványokat alkotott magának. Ezek a bálványok: a pénz, a vagyon, a hatalom, a szex, a hírnév, a dicsőség. Az értékek válságát éljük. Kiveszöben vannak olyan fogalmak, mint a jóság, a szépség, a kötelesség, a hűség, az igazság, a hazaszeretet. Általános támadás indult a házasság és a család ellen. A filmekben az erőszak tombol és az öncélú szexualitás, mindennapos jelenség a brutalitás, a trágár beszéd és a nihilizmus terjesztése. Filmet készítenek a rablókról és gyilkosokról, akiket úgy állítanak elénk, mint vagány példaképeket

A felvilágosodás humanista gondolkodói elfordultak Istentől és elvetették a kereszténységet, azt állították róla, hogy tudománytalan és elavult, az „ész” ültették a trónra, és azt hirdették, hogy minden emberi és társadalmi problémát megold majd a tudomány és a technika szédítő iramú fejlődése.

Azt hirdették, hogy nincs szükség Istenre, mert a fejlődés elhozza az ember számára a földi boldogságot és a földi paradicsomot.

250 év elteltével mivé lett a hármasszó, a szabadkőművesség liberális vezérfonala: a szabadság, egyenlőség és testvériség? Nézzünk körül a világban: Az ember abban szabad, amit megengednek neki. Soha nagyobb egyenlőtlenség és társadalmi különbségek még nem voltak, mint ma. A gazdagok dözsoznak és milliók élnek mély szegénységben. A testvériségnek pedig még híre-hamva sincs.

Általános támadás indult az Isten és a vallás ellen. A vallás magánügygá lett nyilvánítva. Az erkölcsi törvények, amelyek a társadalom együttélési szabályait tartalmazzák, ki vannak iktatva. Mindenki a saját törvényei, illetve törvénytelenégei szerint él. A gazdaságilag erős letapossa a gazdaságilag gyöngébbet. A pénzvilághatalom uralkodik, ami mindent az irányítása alatt tart. A pénzvilághatalom alapjai, tartó pillérei: a globális gazdasági rendszer, a központi bankok rendszere és az ezerfejű média, vagyis a hírközlő eszközök.

„Csak az Úr Lelke képes legyőzni a nagy vörös sárkány hatalmát és győzelmes erejét, aki ebben a században az egész világon félelmetes módon elszabadult, hogy megkísértse és elcsábítsa az egész emberiséget. A nagy vörös sárkány az istentagadó kommunizmus, amely mindenhol elterjesztette Isten tagadásának és makacs visszautasításának tévedését.

A nagy vörös sárkány az istentagadó marxizmus, amely tíz szarvával, vagyis a tájékoztatási eszközök hatalmával jelenik meg, hogy engedetlen-ségre sarkallja az emberiséget Isten tizparancsolata ellen... Az Úr körül-vett engem fényével, a Szentlélek isteni hatalmával. Így jelenek meg, mint nagy jel, mint a Napba öltözött Asszony, mert az a feladatom, hogy elszakítsam az embereket a nagy vörös sárkány hatalmától és visszavezesse őket a Szentháromság tökéletes dicsőítésére.” (1989.V.14.)

A második Pünkösöd a Szentlélek kiáradásával el fogja hozni az emberiség számára az új és igazságos társadalmi berendezkedést.

3./ Megtisztul és megújul az Egyház. Jézus fényét fogja sugározni és elnyeri a teljes egységét.

Az Egyház helyzete napjainkban rendkívül problematikus. Úgy is lehet mondani, hogy válságos korszakban van. Ennek kétségbevonhatatlan jelei vannak: a hitehagyás felerősödése, a tévedések terjedése az Egyházon belül, a világ szelleme behatolt az Egyházba, az egyre nagyobb méreteket öltő paphiány, egyházüldözés a világ különböző pontjain, a liberális szemlélet terjedése a papság körében, a felvilágosodás eszméinek fokozatos térhódítása következtében az Egyház folyamatosan védekező pozícióra

kényszerül. Összefoglalva az Egyház nehéz helyzetét, meg kell állapítanunk, hogy a Kálvária útját járja, és megy fel a Golgotára.

Az Egyházat ebből a nehéz helyzetéből a Szentlélek fogja kimenteni.

A Szűzanya erről a következőket mondja: „A Szentlélek tanúbizonyosága alapjaiban fogja megújítani az egész Egyházat. Igazsága fényénél az Egyház meglátja magát emberi gyarlóságában és meggyógyul hitének válságából, megszabadul a tévedések kelepccéből, amelyek a hitehagyás és a hűtlenség mély sebeit ütötték rajta. A Szentlélek isteni tüzétől megújulva az egész Egyház Ura dicsőségét fogja visszatükrözni égi Édesanyja példájára. Újból hűséges és tiszta, egészen szép, szeplő és ránc nélküli jegyes lesz. A Szentlélek tanúbizonyosága juttat el benneteket a teljes Igazság megértésére. Igazsága fényénél mindenki előtt megjelenik Jézus evangéliumának üdvözítő ereje, ami mindenütt szétárasztja isteni ragyogását. És így Jézust majd meghallgatják szavaiban, az általa kijelölt úton járnak, követik életében, megdicsőítik személyében.” (1997.V.18.)

„Tüzes nyelvek szállnak le, megvilágítják és megszentelik az Egyházat, amely a Kálvária sötét óráját éli, és amelyet lesújtanak a pásztoraiban, megsebesítik a nyájban, elhagyják és megtagadják az övéi, a tévedések heves szelének van kitéve, a hit elvesztése és a hittagadás árasztja el. A Szentlélek isteni tüze meggyógyítja az Egyházat minden betegségből, megtisztítja azt minden folttól és minden hűtlenségtől, újra szépségbe öltözteti és befedi ragyogásával. Az isteni tűz hozzásegíti ahhoz, hogy megtalálhassa teljes egységét és életszentségét, és ettől kezdve kinyilvánítja a világ előtt teljes, általános és tökéletes tanúságtételét Jézusról. (1995.VI.4.)

4./ Megújul a Föld színe. A pusztító természeti csapások nyugvópontra jutnak. Az ember és a természet ismét harmóniába kerül egymással.

A természeti katasztrófák évről-évre sokasodnak és egyre pusztítóbbak. Emberi életek tízezrei válnak áldozatokká. Milliók kénytelenek otthonukat elhagyni és válnak földönfutókká a természeti csapások következtében. Mintha a Föld és a természet megszabadulni igyekezne az embertől, mert benne a természetet kirabló és azt tönkre tenni akaró kizsákmányoló és harácsoló embert látja. Pedig ezek a sokasodó természeti katasztrófák jelek és jelzések az emberiség számára, de sajnos ezeket a jeleket nem akarjuk észre venni. Pedig azt mondja a Szűzanya, hogy „Lássatok abban is figyelmeztető jelet, ami veletek természetes síkon történik.” (1986.VI.7.) Nem látjuk, hogy az Isten a természeti csapások által is figyelmeztetni akar minket arra, hogy rossz úton járunk és térjünk meg. A Szentlélek véghez fogja vinni az általános átalakulás nagy csodáját, és a természet is megújul, az ember ismét harmóniában és békességben fog a természettel együtt élni.

A Szűzanya a mi reménységünk anyja, és azt mondja nekünk, hogy erős hittel reménykedjünk annak az új korszaknak az eljövételében, amely a Szentlélek irgalmának és igazságosságának kiáradásával, az új Pünkösöd, a második Pünkösöd hatalmas eseménye által köszönt majd az emberiségre, s amelyről a következőket mondja: „Tüzes nyelvek szállnak le mindannyiatokra, szegény fiaim, akiket annyira becsapnak és kísértenek a gonosz lelkek és a Sátán. Megvilágít titeket ez az isteni fény és meglátjátok magatokat az Isten igazságának és életszentségének tükrében. Olyan esemény lesz ez, mint egy ítélet kicsiben, amely megnyitja a szívetek ajtaját, hogy megkapjátok az isteni Irgalom nagy ajándékát. Akkor a Szentlélek véghezviszi az általános átalakulás új csodáját mindenki szívében és életében: a bűnösök megtérnek, a gyöngéknak támaszuk lesz, a betegek elnyerik a gyógyulást, a távollévők visszatérnek az Atya házába, az elszakadtak és a megosztottak teljes egységre jutnak.” (1995.VI.4.)

Az emberiség elfelejtette Istent és ma már hallani sem akar Róla, de Isten nem felejtette el az embert és szeretetének hatalmas kiáradásával, a második Pünkösöd által, Szentlelkének erejével vissza fog térni hozzánk.

Dr. Berkes Dezső

Ez a május

Igyekeztek szertett fiaim, ebben a hónapban mélyebben átélni Szeplőtelen Szívemnek tett felajánlásokat: csak így lesz képes mindegyikötök tisztelni engem.

Ajándékozatok meg önmegtagadástok kisvirágaival nagy fájdalommal enyhítésére, amiatt, hogy nem fogadják el az emberiséghez intézett egyik felhívást sem, hogy térjenek vissza Istenükhöz.

Mily szomorú Jézus azok miatt, akik a bűn, a tisztátalanság, a korrupció, a féktelen önzés útján járnak!

Ajánljátok fel e szegény, beteg gyermekeimnek segítségül vezekléseket és önmegtagadásokat.

Ajándékozatok meg engem e nekem szentelt hónap minden napján kis virágokkal, melyek hallgatásból, engedelmességből, tökéletes szolgálatkészségből, alázatból, türelemből, szelidségből, a kényelmességről és az érzéki örömökről való lemondásból állnak. Ugy haladtok az önmegtagadás útján, ha valóban ellen mondotok a világnak és minden kísértésének, mert ez az ellene mondás a ti keresztségi és papi fogadalmatok napján elvállalt legfontosabb kötelezettségeitek.

A r ó z s a f ü z é r

A nagy hitehagyás

E nekem szentelt Mária-évben, Szeplőtelen Szívem ünnepén, kedves fiaim, mindannyiótokat meghívlok, térjete be égi kertembe, amelyet számotokra készítettem a tisztulás e fájdalmas és véres pillanataira.

Elérkezett a nagy hitehagyás ideje

Mindaz készül megvalósulni, amit a Szentírásban szent Pál a tessaloniki híveknek jövendöl második levelében.

A Sátánnak, Ellenfelemnek mindenütt sikerült megtévesztésével és alattomos kísértésével úgy terjesztenie tévtanait, mint az igazság új és időszerű magyarázatát. Sok embert sikerült rászednie, hogy válasszák tudatosan a bűnt és éljenek bűnben – abban a téves meggyőződésben, hogy a bűn többé már nem számít rossznak, hanem értéknek és jónak.

Elérkezett az általános zűrzavar és a lelkek legnagyobb zavarodottságának ideje. A zűrzavar behatolt a lelkekbe és sok fiam életébe.

E nagy hitehagyás egyre inkább terjed a katolikus Egyházon belül is. Tévedéseket tanítanak és terjesztenek, míg nagy könnyedséggel tagadják meg a hit alapigazságait, amelyet az Egyház Tanítóhivatala mindig tanított és erélyesen védett mindenféle eretnek eltévelyedéstől. A püspökségek különös hallgatást tanúsítanak, és nem tesznek ellene semmit.

Amikor pápám bátran szól, és erőteljesen megismétli a katolikus hit igazságait, már nem hallgatnak rá, hanem nyilvánosan bírálják és kinevetik. Agyafúrt és ördögi taktika ez, amelyet a szabadkőművesség titokban készít elő a Szentatya ellen, hogy nevetségessé tegyék személyét és munkáját, és hogy feleslegessé tegyék Tanítóhivatalát.

A nagy hitehagyás áldozatai azok a gyermekeim, akik gyakran mit sem tudva hagyják, hogy elsodorja őket a tévedések és a gonoszság áradata. *A nagy hitehagyás áldozata* lett sok püspök, pap és hívő is.

Ebben az időben a katolikus Egyházban kitart *egy kis maradék*, amely mindig hűséges marad Krisztushoz, az Evangéliumhoz és annak teljes igazságához. A kis maradék *kis nyáját* képez, amelyet Szeplőtelen Szívem mélyén mindentől megőrzök.

E kis nyájban gyűlnek össze azok a püspökök, papok, szerzetesek és hívek, akik erős egységet alkotnak a pápával. Mindnyájan Szeplőtelen Szívem cönákulumába gyűlnek szüntelen imádságban, örökös önfeláldozásban,

Ajándékozottatok meg a rózsafüzér imádkozásával, mondjátok odaadókban és még többször!

Gyűjtsetek magatok köré szerzeteseket és hívőket a velem végzett buzgó imádság cönákulumába.

Most különösen kérem tőletek, hogy buzgósággal és örömmel mondjátok a rózsafüzért. Ez a fegyver, amelyet mahasználnotok kell, hogy küzdjetek és győzzetek ebben a véres harcban: ez az aranylánc, amely titeket az én Szívemhez köt; ez a villámhárító, amely rólatok és a számotokra kedves emberekről a büntetés tüzeit elhárítja; ez a biztos eszköz arra, hogy mindig közeletekben maradjak.

Végül kérem tőletek, hogy Szeplőtelen és Fájdalmas Szívemnek tett felajánlásotokat újítsátok meg gyakran és éljétek teljes odaadással.

Minél gyorsabban térjete be erre a menedékhelyre, hogy megvédje titeket.

Védelmeknek mindenki számára egyre érthetőbbé kell válnia, mert ezeket a napokat, melyeket most éltek át, igen nagy szenvedések jellemzik. Oly sok szegény gyermekemet fenyegeti ma az a veszély, hogy elvesznek.

Ez a nekem szentelt május legyen jó alkalom arra, hogy rám bizzátok magatokat, amikor önmegtagadástok kis virágait nekem ajánljátok, gyakrabban imádkozátok a rózsafüzért, és a Szívemnek tett felajánlást mélyebben átéljetek.

(Szűz Mária üzenete Gobbi atyán keresztül, Dongo, 1983. május 1., Szent József, a munkás ünnepe)

***

Üdvösség Anyja

Ó, Asszony, ki világra szülted lelkem életét, ki tápláltad üdvösségem helyreállítóját, ki szoptattad testem és lelkem megmentőjét... Mily tisztelet lenne méltó Istenem és Uram Anyjához, akinek termékenysége megtörte fogságom láncait, akinek szülése megszabadított az örök haláltól, akinek Fia megmentett, amikor elveszett voltam, és átvezetett a nyomorúságos számkivetésből a boldog hazába!

Áldott vagy te minden asszonyok között, s méhednek áldott gyümölcse adta meg nekem a keresztség újjászületésének kegyelmeit, részben a reményben, részben már itt e jelen valóságban.

Szent Anzelm (1033 felé – 1109)

teljes felajánlásban, hogy előkészítsék a Fiam, Jézus második és dicsőséges eljövételéhez vezető fájdalmas utat.

A Mária-évben, ezen az ünnepemen, azokhoz intézem anyai felhívásomat, akik a kis nyájhoz akarnak tartozni, hogy ajánlják fel magukat Szeplőtelen Szívemnek, éljenek meghitt kapcsolatban velem, váljanak e végső időkben bátor apostolaimmá, mert elérkezett az a pillanat, amikor *Szeplőtelen Szívemnek* meg kell dicsőülnie az Egyház és az egész emberiség előtt.

Szűz Mária üzenete Gobbi atyán keresztül, Le Bouveret monstör (Svájc), 1988. június 11., Szűz Mária Szeplőtelen Szívének ünnepe)

***

Karácsony éjjelén

Királynőm, irgalmasság Anyja, te aki ezen a karácsony éjjelen világra szülted a Megváltót, járj közben értem a te dicsőséges egyszülött Fiadnál: anyai szeretettedben hallgasd meg imádságomat! Rettegek, hogy Fiadnál tetszésre nem találok, de mert teáltalad jelent meg a világban, ó Királynőm, bizonyára késlekedés nélkül megkönyörül rajtam.

Szent Odeo (†942)

Szolgád vagyok

Ó, nagyirgalmasságú Szűz Mária, anyja minden századok Megváltójának, e naptól kezdve őrizz meg engem szolgálatodban, s minden ügyemben (szükségemben) légy mellettem édességes védelmezőként. Mostantól kezdve Isten után téged szeretlek a legjobban, rád hagyatkozom, hogy szolgád legyek, s tulajdonod örökre.

Szent Odilo (962-1049)

Minden kegyelmek szétosztója

Ó, Nagyasszony, tudom, hogy te végtelenül jó vagy, s legyőzhetetlen szeretettel szereted azokat, kiket Fiad és Istened benned és általad királyi kedvességgel szeret.

Kezeidben vannak az Úr irgalmasságának kincsei, s te vagy egyedül ilyen tisztességre rendelt. De kezed nem őrzi féltékenyen e kincseket, mivel keresed az alkalmat, hogy megmentsd a nyomorultakat és kiáraszd az irgalmasságot. Dicsőséged nem hogy csökkenne, hanem növekszik, amikor a bűnbánók megkapják a bocsánatot, s a megigazultak a dicsőséget.

Damiani Szent Péter (1007-1072)